

Adventes Vēstis

2013. gada septembris, #9 (211)

Vienoti Kristus
cerībā

ATSKATS UZ
EMOCIJU
PILNO
KONGRESU

DELEGĀTU
IESPAIDI PAR
NOTIKUŠO
KONGRESĀ

DRAUDŽU
PIECU GADU
STATISTIKA

SARUNA AR
IEVĒLĒTO
BĪSKAPU
VILNI LATGALI

INTERVIJA AR
VIESTURU
REĶI

Latvijas ziņas	4
Kongress	6
Intervija	16
Intervija	18
Statistika	22

Atgriezoties kongresa dienās!

Šis ir citāds žurnāla numurs nekā Jūs esat ieradusi saņemt. Reizi 5 gados notiek Latvijas draudžu savienības (LDS) kongress, un man kā redaktorei ir savā ziņā pienākums atspoguļot tā norisi. Notikums, kurš adventistu draudzēm Latvijā ir ļoti nozīmīgs.

Katra adventistu draudze bija pārstāvēta, un delegāti noteikti ir jau paspējuši savām draudzēm līdzdalīt svarīgāko no dzirdētā, arī kongresa būtiskākie lēmumi ir zināmi. Tomēr kad, ja ne tieši tagad, „pa karstām pēdām” uzklaust, uzzināt, mēģināt izvērtēt un izprast to, kas bijis.

Žurnāla lappusēs jūs atradīsiet ne tikai izvērstu kongresa gaitas aprakstu, bet arī intervijas ar bijušo bīskapu Viesturu Reķi un jaunievēlēto bīskapu Vilni Latgali. Varēsiet iepazīties ar mantziņa un sekretāra sniegtajiem datiem par pagājušajiem gadiem, ielūkoties dažās kongresa aizkulisēs, uzzināt par pārmaiņām mācītāju kalpošanas vietās, ka arī iepazīties ar delegātu viedokļiem, iespaidiem un pārdomām par notikušo. Uzzināsiet, kurš turpmākajos 5 gados vadīs Draudžu savienības nodaļas un pieņems lēmums Draudžu savienības padomē. Un vēl, runājot ar jaunievēlēto bīskapu, kurš šajās dienās ir ļoti noslogots ar pienākumu pārņemšanu, vienojāties, ka pēdējo reizi savu uzrunu lasītājiem ievadā uzrakstījis Viesturs Reķis.

Lielā informācijas apjoma dēļ šoreiz „Adventes Vēsti” lappusēs nebūs ierastās informācijas par jauniešiem, bērniem, nebūs teoloģiski raksti vai arī raksti par veselības un ģimenes jautājumiem. Pat ziņu no vietējām draudzēm nav daudz. Bet jau oktobrī mēs atgriezīsimies pie ierastajiem tematiskajiem atvērumiem, jo dzīve draudzēs un Adventistu Baznīcā turpinās savā ritmā – kuru (mēs to karsti vēlamies un lūdzam!) nosaka vienīgi Dievs.

„Nepalieciet nevienam parādā neko citu kā vien savstarpēju mīlestību, jo, kas otru mīl, ir piepildījis bauslību.” (Rm. 13:8-10)

Lai Debesu Tēvs Jūs bagātīgi svētī!

*Tatjana Tomsone,
„Adventes Vēstis” galvenā redaktore*

Adventes Vēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 900 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Redakcija:
Aidis TOMSONS
Ansis RODERTS
Ģirts ROZNERIS
Ivo RODERTS
Līvijs BALTRUŠAITE
Māris DEBNERS
Māriete LIPSKA
Valda REĶE

Vāka foto:
Ģirts ROZNERIS

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienība, izdevniecība
PATMOS

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Viesturs Reķis
*Adventistu Latvijas draudžu
savienības bīskaps emeritus*

Vēlreiz uzrunājot lasītājus

Ilgi gaidītais Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības kongress ir aizvadīts. Ir ievēlēta jauna draudžu savienības vadība, un vēlos novēlēt Dieva svētības katram, kas saņēmis jaunu uzdevumu kalpot Adventistu draudzēm. Vēlos atgādināt, ka tā ir atbildība skatīties plašāk, nolikt savus personīgos ieskatus, ambīcijas, patikas vai nepatikas, aizspriedumus un mācīties rūpēties vispirms par citu un ne savu labumu. Veicināt Kristus Evaņģēlija cienīgu dzīvi, lai Latvijas sabiedrība varētu iepazīt Dievu. Jo sabiedrībai nevajag saukļus, skaļus vārdus, bet praktiski redzēt, ko dod staigāšana ar Kristu.

Atskatoties uz aizvadīto darba periodu, vēlos izsacīt pateicību katram draudzes loceklim, kas ar savām lūgšanām, laiku, personīgo līdzdalību, ziedojumiem atbalstīja mūsu Baznīcas darbību. Liels paldies katram mācītājam vai mācītājai, savienības padomei un nodaļu vadītājiem par viņu ieguldījumu kopējā lietā. Ja lielākā daļa no tiem vairāk vai mazāk ir tikuši ievēroti, tad apzinīgi un reizēm nepamanāmi ir darbojušies Hella Milbreta-Holma, Mūzikas nodaļas vadītāja. Arī pēdējā kongresa gaumīgais muzikālais noformējums bija viņas veidots. Hella nav traucējusi kādam izpausties, bet ir atbalstījusi muzikālo dzīvi. Un tas ir savienības nodaļu vadītāju uzdevums – palīdzēt un atbalstīt, ne visu pašiem organizēt. Radio, televīzijas dievkalpojumi ir bijuši lieliski veidoti, tāpat kā daudzi citi pasākumi. Tam vajag sevišķu talantu.

Gandarījums, ka vairāku nodaļu vadītāji drosmīgi bija gatavi iziet no komforta zonas un ieviest inovatīvas metodes savā darbā. Lai Dievs svētī jūsu radošumu arī tālākajās kalpošanās! Nepelnīti reti tiek pieminēta arī Adventes Vēstu galvenā redaktore Tatjana Tomsone. Kopā ar Aidi viņi ir ieguldījuši milzu darbu, lai šis izdevums uzrunātu cilvēkus ne tikai draudzē, bet arī ārpus tās.

Ir sācies jauns skolas gads, un izmantošu izdevību novēlēt prieku, labas sekmes un jaunus ieguvumus skolniekiem, studentiem, skolotājiem, pasniedzējiem šajā mācību procesā. Mums ir vajadzīgi izglītoti cilvēki, kas var uz lietām palūkoties plašāk, savā domāšanā no lietu pasaules, sava ieguvuma – zaudējuma līmeņa ieraudzīt idejas, augstākus principus un nebaidīties tos paņemt savai dzīvei, lai tie iedvesmotu arī citus. Katras stagnācijas lielākais ienaidnieks ir izglītoti un domājoši cilvēki, kas nedzīvo tikai no faktu zināšanām, bet aiz burta redz garu.

Sākoties jaunam posmam, ir neizbēgami, ka daudzi no iepriekšējā tiek noniecināti, apšaubīti, sasolīti jauni brīnumi, kārtoti personiski rēķini, bet tas ir miesas prāts. Gara auglis ir cits, un no augļiem var pazīt Dieva bērņus. Lūkojoties uz citiem, jāatceras, ka mūsu skats ir ierobežots. Jēzus runāja par skabargām un baļķiem. Tādā diapazonā ir traucēta mūsu spēja pareizi vērtēt. Ļausim to darīt Dieva garam!

Gaidāmie pasākumi

12. oktobris

“Lielās cerības” projekta atklāšana.
Vairāk informācijas www.adventisti.lv.

2.-9. novembris

Lūgšanas nedēļa.

Sludinājumi

• Tiek plānota iecere apkopot iespējamās korekcijas jeb precizējumus izdotajā grāmatā par adventistu draudžu vēsturi un izdot precizējumu jeb kļūdu labojumu lapiņu. Tādēļ lasītāji tiek aicināti informēt autoru par šiem precizējumiem pa e-pastu: andris.peselis@gmail.com.

• No 4. līdz 6. oktobrim Talsos, Justīna Grota ielā 1, norisināsies Adventistu Jauniešu nodaļas rīkotā jauniešu konference “Vairāk Jēzus”. Konferencē viesosies un uzrunas teiks Adventistu Baznīcas Transejropas divīzijas sabatskolas un ierindas locekļu kalpošanas vadītājs Maikls Hamiltons no Lielbritānijas. Pieteikšanās un vairāk informācijas www.jauniesiKristum.com.

Skola ir sākusies!

Tik ātri skrien laiks, un jaunais mācību gads jau klāt! Bērnu sirdis sitas straujāk, jo kādam šis gads iesācies jaunā skolā, kādam nāk jauni mācību priekšmeti klāt, kāds vispār pirmo reizi ver vaļā skolas durvis, vārdu sakot, vajadzīgi papildspēki, lai jauno mācību gadu varētu pārdzīvot „bez sāpēm”. Tāpēc Cēsu „Sadraudzības” draudzē 7:09. bija svētku dievkalpojums visiem mācīties gribētājiem un viņu atbalstītājiem. „Mums visiem vajadzīgs Kāds Spēks, kas mūs paceļ – gluži kā milzīgus kuģus Panamas kanālā, lai tie varētu tikt no Atlantijas okeāna Klusajā okeānā. Spējat iedomāties, cik liels ir tāds ūdens cēlējspēks? Bet vai zināt, ka Jēzus mīlestībai ir vēl lielāks spēks? Tikai jautājums, vai esam gatavi to saņemt... Jēzus var kļūt par tavu draugu, kurš PALĪDZ pārvarēt šķēršļus, otram piedot un vieglāk pārciest sāpes. Nebaidies, arī tu un ikviens var kļūt par Jēzus labāko draugu, un PIEDZĪVOT VIŅA LIELO SPĒKU!” – tā visus sanākušos bērnus un pusaudžus sabatskolas laikā uzrunāja jauniešu vadītāja Elīza. Savstarpēja iedraudzēšanās mijās ar kopīgiem uzdevumiem, jokiem un smaidiem. Dievkalpojuma turpinājumā mūsu topošais mācītājs Normunds Ģipslis klātesošajiem teica, ka blakus visām zināšanām, ko māca skolā, katram bērnam un jauniešiem svarīgi apzināties tās mācības, ko sniedz Bībele. Uzrunu uzskatāmi papildināja īpaši sagatavoti interesanti vizuāli materiāli. Pēc tam – īpašas svētību lūgšanas par katru mazo vai lielo „skolas bērnu”. Aktīva piedalīšanās aizlūgšanās piepildīja ar prieku un Dieva mieru ikvienu klātesošo. Noslēgumā sadraudzības praktiskā daļa pie cienastu galda, kur ar viesiem vislabāk pārsapņēti dzirdēti un piedzīvoti. Lūk, dažas pārdomas un iespaidi par šo notikumu:

Beāte: „Manuprāt, pasākums bija izdevies un ļoti jauks. Mēs visi bijām ielūguši tik daudz savu draugu, un mums bija tik liels prieks par to, ka daudzi no viņiem arī atnāca! Zāle bija pārpildīta, un tā sen nebija bijis. “Sadraudzības” jauniešu grupa bija izdomājusi īpašu programmu bērnu sabatskolai. Notika iepazīšanās spēles un citas jaukas aktivitātes. Bērniem dāvinājām konfekti ar Bībeles pantu un arī skolai kladīti. Mums, pasākuma veidotājiem, bija liels prieks dzirdēt, ka bērni vaicā- kad viņi var nākt atkal? Paldies Dievam par to!” Amanda: „Šis pasākums, manuprāt, bija izdevies. Bērnu sejās bija redzams prieks un vēlēšanās ko vairāk uzzināt par Jēzu, un tas ir pats svarīgākais. Man pašai bija prieks runāt un darboties ar šiem bērniem. Visi, arī paši mazākie, aktīvi iesaistījās visās aktivitātēs. Bija jūtams, ka arī Jēzus ir mūsu vidū!”

Ieva (piedalījās pirmo reizi): „Man bija prieks tur būt. Jau sen gribēju atnākt uz kādu adventistu pasākumu, bet līdz šim nebija sanācis. Visi bija tik draudzīgi un smaidīgi:) Man bija sajūta kā lielā ģimenē! Likās, ka pazīstu šos cilvēkus jau sen.” Estere: „Pasākums bija tiešām izdevies. Spēlējām kopā dažādas spēles un dziedājām dziesmas, varējām iepazīt jaunus cilvēkus. Visi, kas bija ieradušies, atzina, ka diena bija tiešām labi pavadīta.”

Gunta: “Saņemtā krāsainā grāmatiņa pēc Normunda uzrunas palīdzēs katram klātesošajam saviem draugiem būt par liecinieku – pastāstīt pestīšanas stāstu: Dievs ir izcīlis Radītājs, kurš radīja šo pasauli pilnīgu – zelta lapa, grēks ienāca pasaulē – melnās krāsas lapa, Kristus izlietās asinis pie krusta – sarkanās krāsas lapa, nomazgā mūsu melnās, grēcīgās sirdis baltas – baltā lapa, Dievs apsolījis visu radīt no jauna un mums katram sagatavojis mājas debesīs – zaļās krāsas lapa.”

Novēlam arī visās pārējās Latvijas draudzēs visiem „mācīties gribētājiem” Dieva Tā Kunga palīdzību, aizsardzību un vadību jaunajā mācību gadā!

„Sadraudzības” CM, jaunieši un komunikāciju nodaļa

ADVENTISTU JAUNIEŠU NODAĻAS JAUNIEŠU KONFERENCE

VAIRĀK JĒZUS

4. - 6. oktobris
Talsos, Justīna Grota ielā 1

“ Mēs gribam vairāk, daudz vairāk Kristus Gara un mazāk, daudz mazāk sevis un rakstura iezīmju, kas būvē sienu, lai nošķirtu mūs citu no cita. Mēs varam darīt daudz, lai nojauktu šīs barjeras, atklājot Kristus rakstura piemilību savā dzīvē.”

/E. Vaita “Evanģēlija kalpi”/

info JauniesiKristum.com

Skolas somas svētki

30.augustā Madonas draudzē notika ADRA's finansēta skolas somas akcija. Akcijā tika pieteikti 8 skolēni no ģimenēm, kam ir zināmas materiālās grūtības. Seši no šiem bērniem jau iepriekš apmeklēja Madonas Ceļa meklētāju klubu un gandrīz visi piedalījās vasaras nometnē, 2 meitenes (pasākuma dienā pievienojās trešā) interesi par Ceļa meklētājiem sāka izrādīt pēc mūsu vadītās radošās darbnīcas pilsētas svētkos.

Pēc bērnu un vecāku ieteikuma dāvanas tika sagādātas iepriekš – skolas soma, sporta apavi un apģērbs, mācību līdzekļi. Pēc vienas dalībnieces Edītes scenārija pasākumam tapa uzvedums, kas atspoguļo, kā divas dauzonīgas un pamestas meitenes, kam vecāki strādā ārzemēs, pēc kaimiņu sūdzībām apciemoja mācītājs, viņas atsaucās mācītāja aicinājumam, lasot Svētos Rakstus, nolēma mainīt savu dzīvi, atnāca uz draudzi un saņēma ADRA's atbalstu.

Alise sniedza čella priekšnesumu, bet visi skolēni kopā ar Ilmāru bija sagatavojuši vairākas dziesmas. Dievkalpojuma dalībnieki skatīja Ceļa meklētāju nometnes bildes ar bērnu komentāriem un atzina, ka esam bijuši ļoti draudzīgi. Pēc tam visus sagaidīja svētku mielasts. Paldies Ilmāram un Kristīnei, kas noorganizēja izcilu pasākumu!

Egita Berele

Garīguma diena – draudzes 150. šūpuļsvētki!

Tā sagadījies, ka Vispasaules Adventistu Baznīcai un rakstniekam Rūdolfam Blaumanim ir vienādi jubileju gadaskaitļi – 150. Tāpēc, iedvesmoti no Rūdolfa Blaumaņa darbu romantikas un dzīves tēlojuma patiesības, Ērgļu adventistu draudze, kuras vecākā ir Maija Žube, un mācītājs Ā. Glāzers organizēja svinības Braku muzejā. Draudzes locekļi bija iestudējuši uzvedumu pēc R. Blaumaņa stāsta „Šūpulis” motīviem. Tajā piedalījās gandrīz puse no visas draudzes sastāva. Bija iesaistīti arī bērni, kas raisīja īpaši labvēlīgu noskaņojumu visu pasākuma dalībnieku sejās. Cilvēka dzīve, tāpat arī katrs notikums sākas no šūpuļa, vārda, asna, kuru iesēj zemē un kas vēlāk nes augļus, ja vien ir kāds, kas to rūpīgi kopj. Tāpat arī cilvēka garīgā dzīve ir kopjama un veidojama, un kristīgā draudze ir viena no šīm iespējām, kur cilvēks spēj atrast piemērotu augsni savas garīgās dzīves izveidei. Interesantu vielu pārdomām mums piedāvā arī rakstnieka Rūdolfa Blaumaņa darbi, uzskati, kuros atspoguļojas cilvēka garīgās dzīves gudrība un to nezūdošās vērtības. Arī Blaumanis savdabīgā veidā rāda ceļu pie Dieva, pie pilnības. Viņa domas paceļ un spārno tādēļ, ka viss, par ko rakstnieks raksta un tēlo, ir paša pārdzīvots, ieraudzīts, saprasts, pārdomāts, kura rakstītajā ir vērts ielūkoties dziļāk, gluži tāpat kā Dieva Svētajos Rakstos, kuros cilvēka dzīves normas ir noteiktas desmit baušļos. Ja visi cilvēki spētu tos pildīt un dzīvot saskaņā ar tiem, dzīve uz šīs zemes būtu panesamāka un cilvēku savstarpējās attiecības būtu labvēlības un mīlestības piepildītākas vienam pret otru. Par šo savās pārdomās dalījās Adventistu Baznīcas Baltijas ūnijas vadītājs Valdis Zilgalvis. Emocionālu akcentu svinību dievkalpojumā ienesa M. Zariņa vīru kvarteta garīgie dziedājumi.

Pasākums bija kupli apmeklēts, arī 24. augusta diena bija skaisti saulaina un silta. No ziedojumiem viss vākums tika veltīts Zanes veselības atgūšanas mērķim.

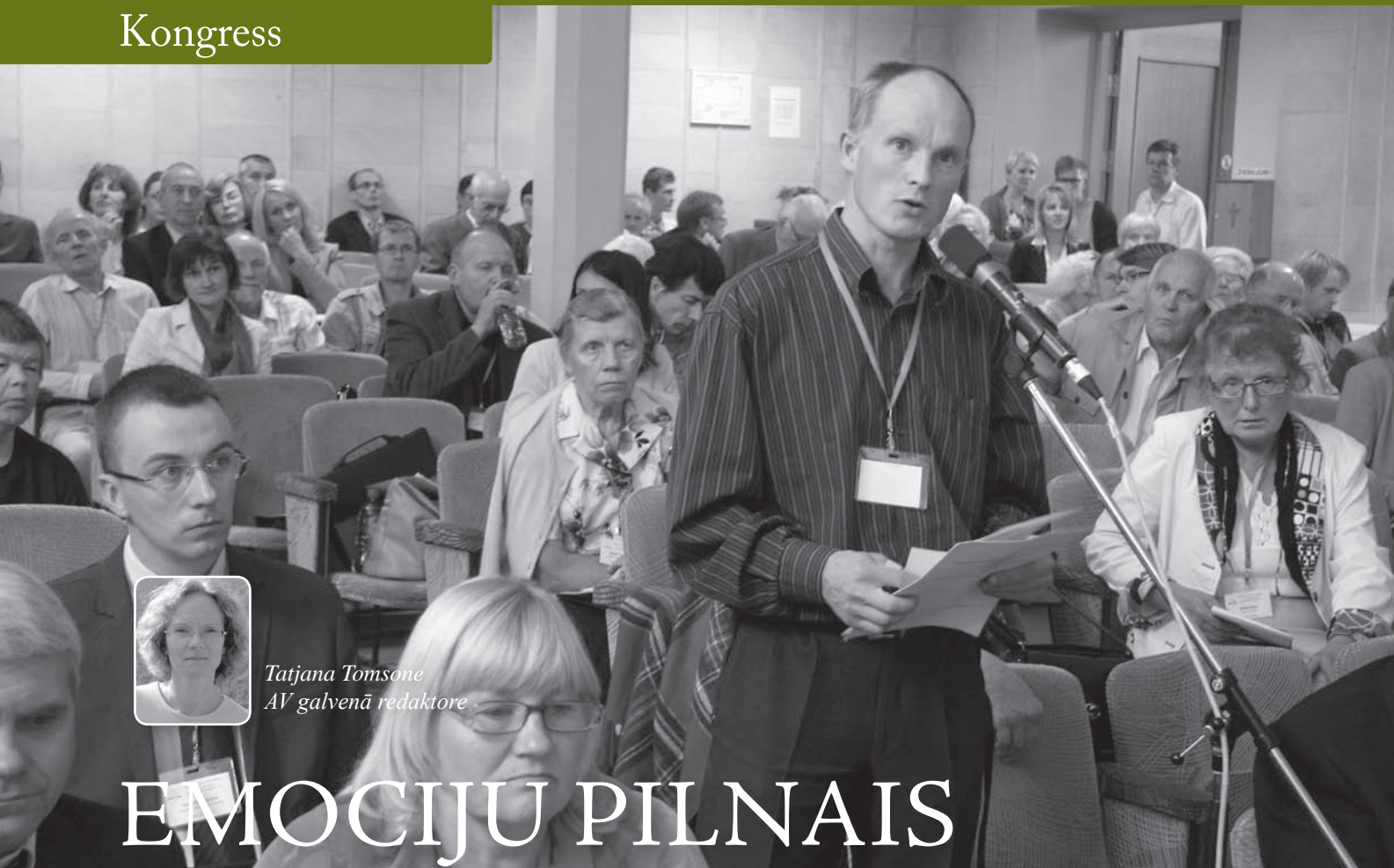
Anna Kuzina – Braku muzeja speciāliste

Šajā dienā apmeklētājiem bija iespēja būt par baltu eņģeli, atbalstīt un palīdzēt ērgļnietei Zanei Lazdiņai (31 gads) ar ziedojumiem operācijai. Slimība progresē. Viņai ir nepieciešama plaušu transplantācija, ko veic ārzemēs. Pašu Zani sastapām ratiņkrēslā, gaišiem matiem ar elpošanas aparātu pie sāniem, kopā ar mammu. Mums katram ir kāds cilvēks, par kuru īpaši domājam, kāda sāpe, kuru mēs vēlētos īpašā veidā nolikt Dieva priekšā. Tādēļ aicinu atvērt savas sirdis un draudzēs kopīgās lūgšanās nest Dieva priekšā Zanes veselību, kā arī finansiālās problēmas. Ja arī jūs vēlaties atbalstīt Zani ar ziedojumiem, tad aicinu sazināties ar Ērgļu draudzi (Maiju Žubi).

Prieks virmoja gaisā, un es ticu, ka arī Zanes sirds līksmoja kopā ar mums par piedzīvoto, dvēseles veldzēšana ar Dieva klātbūtni, kas viņai tik ļoti šobrīd nepieciešams. Liecība par Tomasa izdziedināšanu no ļaundabīgas saslimšanas ir kārtējais Dieva brīnums, ko Viņš dara cilvēku dzīvē, ja ticam un paļaujamies uz Viņa Vārdu. To saietā apliecināja viņa tēvs Mariss. Dievs var darīt brīnumu arī Zanes dzīvē. Viņš ir dzīvs! Svētie Raksti nav tikai vēsture, bet tā ir patiesība, ko jūtam ik dzīves mirkli arī šodien. Mēs nekad neesam vieni, jo Dievs mūs nepamet.

Sarmīte Lauberte, Aizkrauklē

Tatjana Tomšone
AV galvenā redaktore

EMOCIJU PILNAIS KONGRESS

„Draudzē beidzot sākusies atmoda,” tā, izdzirdot par kongresā notikušo, izteicās viena draudzes sieviete. „Apvērsums!” sacīja viens vīrs, kurš ar interesi noklausījās teikto par kongresu.

Lai arī kādas kuram ir emocijas pēc notikušā Latvijas adventistu draudžu savienības kongresa, ir skaidrs, ka to jaunākās vēstures anālēs pieminēs vēl ilgi. Sen nav piedzīvots, ka nomainīts ir ne tikai draudžu savienības vadītājs jeb bīskaps, bet arī gandrīz viss padomes sastāvs un nodaļu vadītāji. Adventistu Baznīcā ir cita vadība. Un pat Baznīcas tuvākie plāni īsti skaidri nav. Kongress pilnībā noraidīja sagatavoto Stratēģiskā plāna projektu, un jauna plāna šobrīd nav.

Kāpēc tā notika, kas īsti notika un kā tas notika? Par to tad arī plašāk šajā rakstā par 3 kongresa dienām Baznīcas ielā Rīgā.

Sausi fakti un skaitļi

Kongress notika no 29. līdz 31. augustam Baznīcas ielā 12a. Tam kopā vajadzēja pulcēt 145 delegātus no visām Latvijas adventistu draudzēm.

71 delegāts bija izraudzīts no 53 Latvijas adventistu draudzēm, delegātu skaits bija proporcionāls draudzes locekļu skaitam. Piemēram, Rīgas 1. draudze, kas ir lielākā draudze,

bija pārstāvēta ar 5 delegātiem, lielāko daļu draudžu prezentēja 1 delegāts.

Saskaņā ar pastāvošo kārtību, kongresā kā delegāti ir visi šobrīd aktīvā kalpošanā esošie mācītāji, arī tie, kas tikai tagad aicināti darbā kā palīgmācītāji. Šādu delegātu skaits bija 33.

Viesu statusā bija uzaicināts 21 draudzes loceklis, tie ir gan mūžībā aizgājušo mācītāju dzīvesbiedri, gan pensionētie mācītāji un aktīvo kalpošanu atstājušie darbinieki.

Latvijas draudžu savienību (LDS) pārstāvēja 14 delegāti: bīskaps Viesturs Reķis, sekretārs Ainārs Korulis, mantzinis Ilgonis Mazjūlis, draudžu savienības padomes loceklis, nodaļu vadītāji, izdevniecības PATMOS vadītājs Ģirts Rozners, kā arī jūsu pazemīgā kalpone kā „Adventes Vēstis” redaktore.

Saskaņā ar esošo kārtību, kongresu vadīja Baltijas ūnijas vadītājs. No ūnijas kongresā piedalījās Valdis Zilgalvis, Andrejs Āriņš, Zigurds Laudurģs, kā arī Lietuvas Misijas lauka prezidents Bertolds V. Hibners un Igaunijas draudžu savienības prezidents David Nõmmik. Transeiropas divīziju pārstāvēja Lauku sekretārs, TED Namturības nodaļas, Adventistu misijas, Sabiedriskās attiecības un reliģijas brīvības nodaļas vadītājs Raafats Kamals. Tieši viņam tika uzticēts uzrunāt kongresa delegātus, atklājot kongresa darbu.

Pretrunīgā stratēģija

Vispirms notika delegātu reģistrācija. Katrs saņēma mapīti-koferīti ar kongresa darba plānu, dalībnieku sarakstu, bīskapa atskaiti, statistikas skaitļiem, arī stratēģiskā plāna projektu, (par kuru vēlāk notika asas debates) un dažādiem citiem dokumentiem. Cilvēki bija priecīgi satikties, aprunāties. Nelikās, ka šis būs viens no vissarežģītākajiem kongresiem Latvijas adventistu draudžu vēsturē. Tikai vēlāk varēja dzirdēt, ka jau pirms kongresa ir meklēti dažādi veidi, kā panākt izmaiņas Adventistu Baznīcas dzīvē.

Jāpiemin, ka pirms kongresa katrs delegāts saņēma (elektroniski) arī nelielu bīskapa Viestura Reķa aicinājumu, kā arī stratēģiskā plāna projektu. Līdz kongresa darba sākumam visi delegāti tikai aicināti iesniegt idejas un priekšlikumus izstrādātajam plānam. Tas bija domāts, lai kongresa laikā darbs komitejās ritētu raitāk. Plāns paredz noteikt virzienus, kā draudzes turpinās darboties nākamajos 5 gados. Taču viss izvērsās citādi. Tikai kongresa laikā atklājās, ka vairums delegātu komitejā un pēc tam arī kongresā iebilst pret stratēģisko plānu kopumā. To vēlāk ar balsojumu noraidīja pilnībā, un nu jaunā draudžu vadība ir apņēmusies sagatavot jaunu plānu, kuru gan draudžu pārstāvji vairs nevarēs izvērtēt, to izstrādās un īstenoš jaunievēlētā draudžu savienības padome.

Iesākumā

Kongresu atklāja bīskaps Viesturs Reķis. Izskanot kopējai dziesmai un lūgšanai, kā arī muzikālam priekšnesumam, vārds tika dots divīzijas pārstāvim Raafatam Kamalam. Savā uzrunā viņš runāja par uzticību Dievam. Par to, ka vispirms mums ir jāsalīdzinās ar Viņu. Tikai tad mēs varam saņemt žēlastību, un tad caur mums Dievs var runāt ar citiem cilvēkiem. Mēs esam Viņa sūtņi, tā ir mūsu misija. Dzīvot Dievam par godu, norādīt uz Viņu – tas ir mūsu uzdevums.

Pēc iedvesmojošās uzrunas noskaidrojām, ka ir ieradušies 115 delegāti jeb 91%, kā arī 14 viesi. Delegātu skaits bija pietiekams, lai atklātu kongresa darbu. Tika izvēlēti 2 balsu skaitītāji, kuru pienākums bija pie katra balsojuma saskaitīt, cik delegātu nobalsoja „par” un cik „pret”. Balsošana notika, paceļot rokā dzelteno kartīti – delegāta mandātu. Balsot varēja tikai delegāti, viesi palika novērotāju statusā. Sēdes protokolu rakstīja draudžu savienības biroja sekretāre Kris-

ta Jākobsone.

Tad kongresa dalībnieki uzklausa atskaites.

Pārmetumi par draudzēšanos ar citām konfesijām

Pirmais klātesošos uzrunāja bīskaps Viesturs Reķis. Viņa atskaiti varat lasīt nākamajās AV lappusēs. Viņš pieminēja arī divas jaunas draudzes – Zilākalna un Kuldīgas (otra draudze pilsētā) –, kuras pašlaik tiek reģistrētas. Kā jau ierasti, pēc atskaites notika debates. Un jau pirmajās debatēs kļuva skaidrs, ka kongress nebūs garlaicīgs.

Tika aktualizēts jautājums par draudžu savienības dalību Latvijas Evaņģēliskajā aliansē (LEA). Tiesa, izrādījās, ka runa ir par vairāk nekā 10 gadus veciem notikumiem. Savulaik (2002. gadā) draudžu savienība bija lēmusi par iesaistīšanos aliansē, lai kopā ar citām konfesijām organizētu Bībeles svētkus un tamlīdzīgus pasākumus. Taču vēlāk atklājās, ka aliansi veido tikai atsevišķas draudzes un draudzes locekļi. Vai un kas šobrīd piedalās alianses darbā, kongresā nemaz

Ievēlēšanas komitejas sastāvs kongresā:

Vilnis Latgalis, Mārīte Lipska, Alvils Šaripovs, Mārtiņš Subatovičs, Juris Karčevskis, Guna Rīmane, Andris Pešelis, Daumants Kleimanis, Ansis Roderts, Juris Cīrulis, Agris Bērziņš, Konstantīns Režņikovs, Dainis Rudzītis, Tālivaldis Vilnis, Ēriks Irmejs.

Balsojums par sarakstu kopumā bija šāds: 3 „pret”, pārējie „par”. Šī komiteja darbojās kongresa laikā un pieņēma lēmumus, kuri vēlāk nonāca uzmanības krustpunktā.

Statūtu komitejas sastāvs:

Andrejs Āriņš, Ainārs Korulis, Zane Irmeja, Konstantīns Režņikovs, Daumants Kleimanis.

Atbalsts vienbalsīgs.

Akkreditācijas komitejas sastāvs:

Viesturs Reķis, Vilnis Latgalis, Ārijs Glāzers, Viktors Geide, Vitālijs Kroitors, Raivis Kaspars, Maija Žube.

Atbalsts vienbalsīgs.

Plānu komiteja:

Zigurds Laudurģs, Ilgonis Mazjūlis, Vitalijs Prihodko, Jānis Biernis, Edgars Zaikovskis, Andrejs Zilgalvis, Māris Debners.

Atbalsts vienbalsīgs

nezināja pateikt. Tieši draudzēšanās ar citām konfesijām tika izteikts kā būtisks pārmetums no atsevišķiem delegātiem. Viens no viņiem pat piedāvāja izslēgt no draudžu savienības tās draudzes, kuras iesaistījušās Eviņģēliskajā aliansē.

Jāatzīst, ka debātes kongresu laikos vienmēr ir bijušas emociju pilnas, tajās bieži sajaucas atšķirīgi viedokļi, dažreiz pat aizvainojumi, pārpratumi, informāciju trūkums un daudzi citi faktori. Tajā pašā laikā tās palīdz aktualizēt un apjaust to, kas cilvēkus satrauc.

Ojārs Incenbergs, kurš ilgus gadus ir kalpojis ne tikai kā mācītājs, bet arī vadījis Latvijas Bībeles biedrības valdi, aicināja neaizmirst to, ka „adventistu mācītāju kalpošanā ietilpst arī citu konfesiju mācītāju garīga izglītošana”. Un kā lai to paveic, nemaz nesarunājoties?

Tika jautāts arī par jaunas draudzes tapšanu Kuldīgā. Iespējams, kādā no „Adventes Vēstu” numuriem varēsīm par to pastāstīt ko vairāk. Bīskaps atbildēja uz delegātu jautājumiem. Pēc tam visi balsoja par atskaites pieņemšanu. Tikai 1 delegāts nobalsoja „pret”, līdz ar to atskaite tika pieņemta.

Draudžu pieaugums

Nākamais ar atskaiti klātesošos uzrunāja draudžu savienības sekretārs Ainārs Korulis. Izrādās, ka kopējie skaitļi ir iepriecinoši – kristīto cilvēku skaits pēdējā laikā krietni audzis. Skaitļus redzēsīt tabulā vienā no nākamajām AV lappusēm. Tika pieminēts arī tas, ka jau šajā gadā vien kristījušies apmēram 70 cilvēki.

Protams, statistika atspoguļo tā saucamo oficiālo draudžu locekļu skaitu, reālais diemžēl bieži vien ir krietni mazāks,

to mēs katrs redzam, apmeklējot savu draudzi sabāta dievkalpojumos.

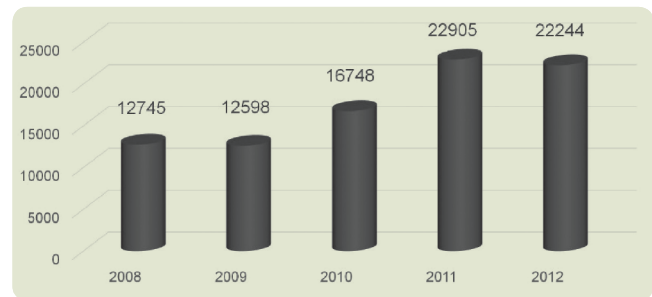
Debātes kādi cilvēki atkal pāuda neapmierinātību ar tiem lēmumiem, kas tika pieņemti jau pirms 10 gadiem – draudzes gani tagad saucas par mācītājiem, bet adventistu draudzes veido Baznīcu (tāpat kā citas konfesijas). Tas viss norādāt uz mūsu atkāpšanos no pamatprincipiem. Balsojumā tomēr atskaite tika pieņemta vienbalsīgi.

Finanses

Savienības mantziņa Ilgoņa Mazjūla atskaite bija krāšņa un saturīga. Varēja izvērtēt gan cik ir saziēdots, gan cik tērēts mācītāju algām, dažādiem mērķiem. Ienākumu lielākā daļa ir no desmitās tiesas. Apmēram 23% no šīs naudas aiziet tālāk Baltijas ūnijai, TED un Ģenerālkonferēncē. Atlikušie 77% tiek tērēti mācītāju algām, arī atsevišķiem saimnieciskiem mērķiem.

Lūk, daži skaitļi, kas jums varētu būt interesanti.

Summas latos, cik esam ziedojuši pēdējos gados sabātskolai:

David Nõmmik,

Igaunijas draudžu savienības prezidents

Ir tāds izteiciens – viss, kas notiek, notiek uz labu. Ir lietas, kuras sākumā var nebūt saprotamas un skaidras, bet tikai ar laiku cilvēks tajā saskāta Dieva vadību. Man patika kongresa noslēdzošā, svinīgā daļa, kas notika sabātā. Tajā es biju liecinieks tam, kā jārikojas īstiem vadītājiem. Abi vadītāji – iepriekšējais (Viesturs Reķis) un jaunais (Vilnis Latgalis), kuru ievēlēja kongresā, kopā ar savām sievietēm nodemonstrēja labu kristīgās ētikas, cieņas un godāšanas piemēru. Novēlu viņiem un visiem ticīgajiem Latvijā bagātīgas Dieva svētības!

Ulvis Skadiņš,

Jelgavas draudze

Kongresā piedalījies pirmo reizi. Visvērtīgākais sajutos pirmajā dienā, jo piedalījies Orgkomitejā. Mūsu uzdevums bija ievēlēt citas komitejas, tai skaitā Ievēlēšanu komiteju. Varēju pārliecināties, ka viss notika demokrātiski un godīgi. Mani pārsteidza vairākas lietas.

Vispirms biju pārsteigts par kādas māsas teikto. Pēc tam, kad tika paziņots priekšlikumu komitejas sastāvs, viņa man teica: “Jūs esat sabalsojuši vienos vārtos.”

Jā, tas mani pārsteidza. Ja ir vairāki vārti, tad ir vairākas komandas. Ja ir komandas, tad ir spēle. Sļepenas spēles man nepatīk.

Pārsteidza arī Ievēlēšanu komitejas izvirzītais jaunais bīskapa kandidāts – Vilnis Latgalis. Nebiju to gaidījis. Lai gan mani

pilnībā apmierināja Viestura Reķa darbs, priecājos arī par jauno bīskapu, jo man ir iespaids, ka viņš spēlēs nepiedalīsies. Vēl ļoti patīkami pārsteidza tas, ka mācītājs no Lietuvas runāja svētrunu latviešu valodā.

Ansis Roderts,

Ventspils draudze

Kongresā es pieķēru sevi kādā cilvēkiem raksturīgā problēmā - Dieva neredzēšanu lietās, kuras nešķiet tik pieņemamas. Dievs man atklāja, ka Viņš iepriekšējos piecus gadus caur Draudžu savienību ir darbojies daudz vairāk nekā biju iedomājies. Daudzkārtējās spilgtās Dieva godības atklāsmes kongresa norisē pierādīja Viņa nepārprotamo kontroli pār draudzi līdz šim un arī nākotnē. Es piedzīvoju Dieva modinošo un reformējošo spēku un pārliecinājos, ka tāpat, kā Dievs ielika iepriekšējai vadībai svētību nesošu gudrību, ar augošu dinamiku tas notiks arī turpmāk.

Bertolds V. Hibners,

Lietuvas Misijas lauka prezidents

Šis kongress notika labā atmodas un reformu garā, ir uzņemts labs virziens, kuru rosinājusi Ģenerālkonferēncē, pamatots uz Bībeli. Jūtams, ka katrs delegāts rīkojās, Svētā Gara vadīts. Kongress bija atklāts, ļoti draudzīgs, bija manāma cieņa vienam pret otru. Dievs vadīja katru kongresa darba dienu, komitejas darbu, visu kongresu. Novēlu, lai Dievs turpina vadīt savu darbu visā Latvijā!

SAVIENĪBAS PADOMES PREZIDENTA ATSKAĪTE PAR PAGĀJUŠAJIEM 5 GADIEM

Jēzus, piegājis klāt, tiem sacīja: “Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes, tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis, un redzi, Es esmu ar jums ik dienas līdz laiku beigām” (Mateja 28: 18-20).

Cienījamie Kongresa delegāti, darbinieki, viesi. Pavadīts spraiga darba periods, un, izvērtējot to, jums ir iespēja lūkoties tālāk nākotnē, lai pieņemtu stratēģiski nozīmīgus lēmumus.

Vispirms es vēlos pateikties Dievam par mums dotajām iespējām un neskaitāmajām svētībām, par apsolījumiem un klātbūtni. Pateicos Transeiropas divīzijas un Baltijas konferenču ūnijas vadītājiem un darbiniekiem par atbalstu mūsu misijas īstenošanā. Pateicos mūsu draudžu mācītājiem un darbiniekiem, katram draudzes loceklim par lūgšanām un kalpošanu Kunga Jēzus Kristus evaņģēlija pasludināšanā. Pateicos nodaļu vadītājiem un padomes locekļiem par nesavtīgo kalpošanu.

Sepītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības misija ir Kunga Jēzus Kristus evaņģēlija pasludināšana Latvijas Republikas teritorijā.

Lai to īstenotu, mēs vadījāties no vairākiem aspektiem, kas balstīti mūsu Vispasaules Baznīcas stratēģijā. Vispirms “Sniedzies augšup” (*Reach up*) – ir darbs draudzes locekļu garīgās izaugsmes veicināšanai. Dažādi semināri, lekcijas, grupu darbs.

“Sniedzies ārpus” (*Reach out*) – dažāda veida evaņģelizācijas aktivitātes. Draudžu līmenī, Alfa kursi pieaugušajiem un jauniešiem, Pāru dienas, Mīlestības ekspresis, mazo grupu darbs, konferences, individuālas Bībeles studijas ar interešantiem.

“Sniedzies pāri” (*Reach across*) – darbs sabiedrībā, praktiski sadarbojoties ar pašvaldībām, nevalstiskajām organizācijām, palīdzam cilvēkiem, kuri nonākuši dažādās grūtībās, sarežģījumos.

Pilnīgi skaidrs, ka bez misijas nav Baznīcas. Viena no Sepītās dienas adventistu Baznīcas dibinātājam E.G.Vaita vadījās no idejas: Kristus degošā, visaptverošā mīlestība uz pazudušajām dvēselēm ir visas kristietības dzīvība. (Ellen G. White, *Lift Him Up*, p. 134) Misija un izaugsme nav izmērojama skaitļos, tā ietver mūsu dzīvi.

Mūsu darbība skar trīs komunikācijas līmeņus: draudzes locekļu attiecības ar Dievu, ar apkārtējo pasauli un vienam ar otru. Attiecībām ar Dievu nemitīgi jāattīstās, formējot mūsu garīgo dzīvi, lai mēs labāk varētu lietot Gara dāvanas. Manuprāt, mums jāturpina pilnveidoties šajos virzienos.

Mēs esam centušies būt atvērti viens otram un esam informējuši par lēmumiem, kā arī esam devuši atskaites par paveikto. Mēs aicinām turpināt būt atvērtiem un ievērot skaidrības principus. Esam atbalstījuši Ģenerālkonferences iniciatīvas atmodai un reformācijai. Mēs atbalstām Lielās Cerības projektu un Misiju lielajām pilsētām.

Mūsu konferences Stratēģiskais plāns ir bijis saskaņā ar divīzijas un ūnijas Stratēģisko plānu, kura motto ir “Pastāsti to pasaulei”. Tas ietvēra jau minētos Sniedzies augšup, sniedzies ārpus, sniedzies pāri principus. Tātad – garīgums, evaņģelizācija, sabiedrība. To ievērot aicinājām arī mūsu mācītājus un draudzes.

Pie sasniegtā jāmin:

Finansiālā stabilitāte. Neskatoties uz finansiālo krīzi, draudzes locekļi ar saviem ziedojumiem ir apliecinājuši, ka Kungs turpina svētīt. Paldies grāmatvedības darbiniekiem un mantzinim Ilgonim Mazjūlim par ieguldītajām pūlēm, pārvaldot finanses un īpašumus.

Draudžu namu būve un remontī. Ir uzbūvēti un iesvētīti dievnami Cēsis, pārbūvēti dievnami Dobelē, Mazsalacā, Daugavpilī, Liepājā, Kārsavā, Bauskā. Strauji turpinās darbi Ventspils dievnama celtniecībā. Lielāks remonts paveikts Baznīcas ielā 12a. Daudz sīkāku darbu. Īpašumi ir apdrošināti un visi atrodas draudžu vai Draudžu savienības īpašumā.

Esam viena no retajām konferencēm mūsu divīzijā, kura pieaug, lai gan lēnām, tomēr ne uz iebrucēju, bet uz savas valsts iedzīvotāju rēķina. Notiek trīs jaunu draudžu reģistrācijas process: Zilākalna, Saulkrastu un Kuldīgas Kalna draudze.

Daži plāni un izaicinājumi.

Lielās Cerības projekts. Materiālu izplatīšana, darbs ar cilvēkiem. Gatavība tos pieņemt.

Lielo pilsētu evaņģelizācija. Lai gan mūsu pilsētas nav īpaši lielas pasaules vai Eiropas mērogā, tomēr mums ir savs izaicinājums. Mūsu plānā ir Daugavpils kā sevišķu rūpju pilsēta. Izaicinājums mazajās pilsētās ar novecojošajām draudzēm. Darba vietu neesamība ir likusi daudziem atstāt mazās pilsētas un laukus. Jāmeklē jaunas, inovatīvas metodes, kā aizsniegt cilvēkus, tos iedrošināt.

Draudzes izaugsme un jaunu draudžu veidošana. Turpināsiet garīgi atjaunoties, sakārtot attiecības, lai Dieva Gars var pievienot jaunas dvēseles. Domāsim par jaunu draudžu veidošanu, jo Dievam vēl ir daudz ļaužu, kurus Viņš vēlas piepildīt adventistu draudzēm.

Darbs ar jauniešiem, pusaudžiem un bērniem. Ne tikai centrāli, bet vairāk vietējās draudzēs.

Mācītāju izglītošana. Mainoties paaudzēm, nepieciešams izglītot jauno mācītāju paaudzi. Arī esošiem mācītājiem nepieciešama nemitīga izaugsme.

Vienotība dažādos līmeņos. Jēzus lūdza, lai Viņa mācekļiem būtu vienība (Jāņa 17:11).

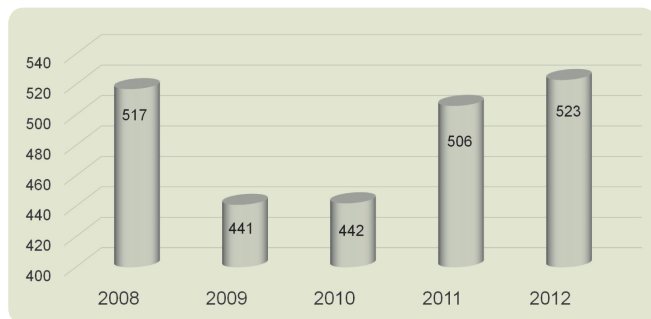
Lai iepazīstinātu ļaudis ar Dievu, pašiem Viņu labāk iepazīt. Paldies Dievam un ikvienam, kas piedalījās mūsu misijā aizvadītajā darba posmā.

Es jūs aicinu, brāļi, Dieva apžēlošanās dēļ nododiet sevi pašus – tā ir jūsu apzinīgā kalpošana Dievam – kā dzīvu, svētu un Dievam tīkamu upuri. Netopiet šim laikam līdzīgi, bet pārvērtieties, atjaunodamies savā prātā, lai jūs varētu izprast, kas ir Dieva griba – to, kas ir labs, tīkams un pilnīgs. (Rm 12:1-3)

Lai Dievs jūs katru bagātīgi svētī!

*Patiesā cieņā,
Viesturs Reķis, DMin
bīskaps, savienības padomes prezidents*

Desmitās tiesas ziedojumi, summas norādītas tūkstošos:

Lūk, tādi ieguldījumi ir veikti īpašumu uzturēšanā iepriekšējos 5 gados:

• Smiltene	2006-2008	59 000 Ls
• Ventspils	2007-2013	10 000 Ls
• Kārsava	2007-2013	12 520 Ls
• Dobeles	2009-2010	14 900 Ls
• Mazsalaca	2009-2013	18 227 Ls
• Tukums	2012	2 000 Ls
• Liepāja	2012-2013	25 000 Ls
• Daugavpils	2013	2 189 Ls

Jāpiebilst, ka Draudžu savienības budžets, atšķirībā no valsts budžeta, ir sabalansēts. Vienmēr izdevumi tiek plānoti mazāki nekā ienākumi. Tādējādi neveidojas budžeta deficīts un nauda nav jāaizņemas.

Komitejas un atskaites

Pēc pusdienu pārtraukuma un iespējām nedaudz izkustēties darbs kļuva spraigāks. Daļa delegātu – kopskaitā 53 – tika aicināti sākt darbu *Orgkomitejā*, kuras pienākums bija izvirzīt tos, kas strādās citās komitejās: *Ievēšanu*, *Statūtu*, *Darbinieku atestācijas* un *Darba attīstības jeb Stratēģiskā plāna* komitejā. *Orgkomitejas* dalībnieki bija izvirzīti jau pirms kongresa, tāpēc viņu vārdi tika atzīmēti kongresa dalībnieku sarakstā. *Orgkomitejā* darbojās tikai ierindas draudzes locekļi. Komiteja devās strādāt Rīgas 4.krievu draudzes telpās.

Tikmēr pārējiem delegātiem bija iespēja noklausīties citu nodaļu atskaites. Jauninājums šajā kongresā bija tas, ka mazāk apjomīgas atskaites, kuras parasti arī neizraisa debates, tika iepriekš ierakstītas un parādītas uz lielā ekrānā. Šādā veidā gan tika ietaupīts laiks, jo atskaites bija kompakts un vizuāli piesātinātas, gan runātājam nevajadzēja lieki satraukties, uzstājoties publikas priekšā. Visiem delegātiem šie ieraksti ir saglabāti CD, tādēļ draudzes locekļi var lūgt

tās parādīt. Atskaitējās arī ADRA Latvija vadītājs, taču par ADRA's darbību mēs plašāk rakstīsim kādā no nākamajiem AV numuriem.

Pēc kāda laika atgriezās *Orgkomiteja* un piedāvāja 4 komiteju sastāvus, pati līdz ar to beidzot savu pastāvēšanu. Šo komiteju delegātus varat atsevišķā ailē izlasīt. Viņi tikai aicināti doties uzsākt savu darbu – diskutēt un pieņemt lēmumus. Bet pārējie tikmēr plašāk iepazīs ar projektu „Lielā cerība”, par kuru varējāt lasīt „Adventes Vēstu” maija numurā.

Trauksmainais vakars

Pievakarē visi piedzīvoja satraucošu brīdi – vienai no delegātēm palika slikti, un viņa kopā ar vīru tika aizvesta uz slimnīcu. Tika organizētas sirsnīgas lūgšanas. Aizlūdzām gan visi kopā, gan grupās, gan individuāli. Un ja vēl tajā vakarā bija neziņa, jau nākamajā rītā ar prieku uzzinājām, ka māsa nav atstāta slimnīcā, bet aizvesta uz mājām, kur vīrs par viņu rūpējas.

Pirmā kongresa diena noslēdzās ar bīskapa Viestura Reķa lūgšanu. Bija jau pāri pusastoiņiem vakarā. Tomēr tikai 100 no 115 kongresa delegātiem devās prom, lai sanāktu kopā nākamajā rītā uz svētbrīdi. *Ievēšanas* komiteja palika strādāt un atstāja Baznīcas ielu tikai ap deviņiem vakarā. Tas bija zīmīgi, jo parasti nākama bīskapa kandidatūru kongresa delegātiem piedāvā un par viņu nobalso jau pirmās kongresa dienas vakarā. Jau ejot prom, uz manu repliku, ka man šķiet savādi, ka šai vakarā nav nosaukta bīskapa kandidatūra, Viesturs Reķis atbildēja: „Bez bīskapa gan mēs nepaliksim.”

Intrigas pilnais rīts

Otrās kongresa dienas rīts sākās ar lūgšanu un kopējo dziesmu, tad sekoja Lietuvas Misijas lauka prezidenta Bertolda V. Hibnera svētruna. Viņš bija atvedis sveicienu no 17 Lietuvas draudzēm. B. Hibners runāja par sabojātām attiecībām grēka dēļ: starp Dievu un cilvēku, cilvēkiem savā starpā un starp dabu un cilvēku. Dievs sūtīja Kristu, lai atjaunotu šīs attiecības, bet Kristus tālāk sūtīja savus mācekļus. Mēs esam sāls, gaisma, jaukā smarža, ja esam ar Dievu. Mums kā Dieva bērniem jāspēj piedot, jo bez piedošanas nevar atjaunot attiecības.

Plkst. 10:00 Baltijas ūnijas prezidents Valdis Zilgalvis atklāja kongresa otro darba dienu. Tad ar uzrunu uzstājās Zīgurdus Laudurģs, kurš runāja par mācītāju lomu draudzē un arī pieminēja līdzību par putnu kāsi, kurā tas, kurš lido pir-

mais (vadītājs) tiek atbalstīts ar iedrošinošiem saukļiem. Taču daudzu prātus, klausoties uzrunu, šķiet, nodarbināja jautājums – kāpēc gan kavējas *Ievēlēšanas komiteja*? Kopš vakardienas tā nav izvirzījusi nevienu kandidātu. Nav bīskapa!

Jauns bīskaps!

Un tad viņi parādījās. Bija pusvienpadsmit. Pēc daudzu stundu darba iepriekšējā dienā un šīs dienas rītā beidzot *Ievēlēšanas komiteja* bija gatava piedāvāt bīskapa kandidātu delegātiem balsošanai. Apstiprinājās tas, ko daudzi bija nojautuši jau kopš iepriekšējā vakara. Līdzšinējais bīskaps Viesturs Reķis kā kandidāts vairs netika izvirzīts. Komitejai viņš šim amatam nešķita piemērots.

Un tā *Ievēlēšanas komiteja* bija izvirzījusi kandidātu bīskapa amatam – tas bija mācītājs **Vilnis Latgalis**. Viņš īsā uzrunā pateica, ka viņam šis lēmums – atsaukties aicinājumam kandidēt – nācis ļoti grūti, ka viņam bijuši daudzi argumenti „pret”, tomēr viņš ir atsaucies pēc īpašas lūgšanas. Plašāk par to, kā tas noticis, jūs varat izlasīt viņa paša teiktajā intervijā nākamajās lappusēs. Notika delegātu balsojums. Ar 4 balsīm „pret” un 80 „par” delegāti nobalsoja par Vilni Latgali kā jauno Adventistu Baznīcas bīskapu.

Emocionālā spriedze tajā brīdī zālē bija gandrīz vai saredzama. Es tajā brīdī aizdomājos – 84 delegāti, kuri balsoja, taču nav 115, kuri kā kvorums tika nosaukti iepriekšējā rītā. Kur palika pārējie 30 delegāti? Acīmredzot, daži bija izlomuši balsojumā vispār nepiedalīties.

Kongresa darbs nepilnu stundu tika pārtraukts. Cilvēkiem bija nepieciešams apdomāt notikušo. Gan zālē, gan ārā un tuvējās kafējnīcās notika ļoti dzīvas sarunas. Daudziem vienkārši sagrībējās uzelpot svaigu gaisu.

Nākamie kandidāti

Kamēr pārējie delegāti visu pārrunāja, *Ievēlēšanas komiteja* turpināja darbu. Pēc pārtraukuma *komitejas* sekretāre Guna Rīmane paziņoja, ka par draudžu savienības sekretāra kandidātu izvirzīts palīgmācītājs Aldis Zēmele, bet par mantiņa kandidātu – līdzšinējais mantzinis Ilgonis Mazjūlis.

Alda Zēmeles kandidatūru atbalstīja 93 delegāti, 1 bija „pret”. Par Ilgoni Mazjūli nobalsoja 91 delegāts. Jaunais bīskaps Vilnis Latgalis paskaidroja, ka viņam tika dota iespēja no vairākiem kandidātiem izvēlēties sekretāra kandidatūru, un viņš devis priekšroku Aldim, jo viņu iepazinis, abiem vēl kalpojot Valmieras draudzē. Arī mantzinis Ilgonis Mazjūlis līdz šim

Kalvis Punte,

Smiltenes draudze

Šis bija pirmais kongress, kurā piedalījos, tādēļ nevaru daudz to analizēt no pieredzes, bet, manuprāt, tas bija Dieva vadīts. Protams, sajutu vairākus gadījumus, kad cilvēku ambīcijas gribēja ņemt virsroku. Manuprāt, liela nozīme bija ļoti daudzu draudzes locekļu lūgšanām pirms kongresa un tā laikā.

Par rezultātu. Domāju, ka tas ir labākais, kas varēja būt, jo īpaši, ja ticam, ka viss bija Dieva vadīts. Tad patiešām tas ir vislabākais, kas ir iespējams. Vajag katram saprast, ka mēs redzam tikai pavisam mazu laika nogriezni, tādēļ mums bieži liekas, ka kaut kas nav labi, bet es ticu, ka katrs notikums ir no Dieva, arī katrs vadītāji izdara savu, lai ceļš turpinātos, pat tad, ja tas nešķiet labākais variants. Tomēr bez tā, iespējams, mēs neieraudzītu, kur mēs esam un kurp mums jāiet.

Novēlu, lai katram izdodas ar Dieva vadību pavadīt katru dienu, ne tikai ar ārēju, reliģisku formu, bet dziļu, iekšēju Gara vadību, tad arī gan vadītājiem, gan draudzes locekļiem izdosies sasniegt mums uzticēto mērķi.

Māris Kalsnavs,

Rīgas 5. draudze

Piedalīšanās Draudžu savienības kongresa darbā man bija pagodinājums un reizē arī atbildība savas draudzes priekšā. Šādā kopsapulcē ir patīkami sevi apzināties būt vienam no lielās Dieva ģimenes, savstarpēji pārrunāt to, kas mūs vieno, un arī atšķirīgo, bet it īpaši – būt lūgšanu epicentrā.

Sēžu zālē un apspriežu telpās valdīja atmosfēra, kurā varēja sajust Dieva Gara klātbūtni un Tā svētījošo ietekmi uz visiem šo dienu pieņemtajiem lēmumiem un paredzamo turpmāko Baznīcas virzību. Baltijas ūnijas pārstāvji līdzdalīja savu praktisko pieredzi par to, kā caur mums, kristiešiem, Dievs sevi atklāj mūsu līdzcilvēkiem. Kā īpaši rosinošu es uztvēru Andreja Āriņa līdzdalīto Romiešu vēstules 10.nodaļas izklāstu, prātā paturot kongresā izvirzīto vadmotīvu.

Sabata rīta dievkalpojums bija kā skaists noslēgums divu dienu padarītajam. Tas iesākās ar mūsu Radītāja pagodināšanu, dziedot pazīstamas slavas dziesmas. Šajā Dieva pielūgsmē un Viņa slavēšanā ikvienu klātesošo vadīja Zariņu ģimenes vīru kvartets. Šādā Dievu pagodinošā gaisotnē noritēja viss dievkalpojums, kurā mēs dzirdējām ieskatu Bībeles izpētes tēmā un Transeiropas divīzijas pārstāvja uzrunu kā īpašu iedrošinājumu mums kalpot Dieva druvā. Nobeigumā sekoja aizkustinošs brīdis – mūsu paldies iepriekšējai Draudžu

Dzintra Bataraga,

Saldus draudze

Mani pārsteidza tas, ka daži deputāti kā īpaši centīgi skolnieki, pārskatot mājās saņemtos materiālus, bija tos tā studējuši, ka atrada vēl tik daudz priekšlikumu, kā tos papildināt un uzlabot!

Iepriekšējās nodaļas un to vadītāji:

Bērnu kalpošanas nodaļa – *Mārīte Lipska*
 Personālās kalpošanas nodaļa – *Vilnis Latgalis*
 Jauniešu kalpošanas nodaļa – *Inta Jākobsone*
 Ceļa Meklētāju kluba nodaļa – *Guna Rīmane*
 Veselības kalpošanas nodaļa – *Agris Bērziņš*
 Sieviešu kalpošanas nodaļa – *Dagnija Roderte*
 Mācītāju nodaļa – *Vilnis Latgalis*
 Adventistu Misijas (Global Mission) nodaļa –
Tāļivaldis Vilnis
 Draudzkopības nodaļa – *Miks Kaimiņš*
 Namturības nodaļa – *Dainis Rudzītis*
 Sabatskolas nodaļa – *Ivo Roderts*
 Ģimenes kalpošanas nodaļa – *Valda Reķe*
 Reliģiskās brīvības un sabiedrisko attiecību nodaļa –
Viesturs Reķis
 Mūzikas kalpošanas nodaļa – *Hella Milberta-Holma*
 Komunikāciju nodaļa un izdevniecība – *Ģirts Rozners*

Jaunievēlētās nodaļas un to vadītāji:

Bērnu kalpošanas nodaļa – *Mārīte Lipska*,
 Literatūras/izdevniecības nodaļa – *Ģirts Rozners*,
 Ģimenes kalpošanas nodaļa – *Valda Reķe*,
 Veselības kalpošanas nodaļa – *Ansis Roderts*,
 Mācītāju kalpošanas nodaļa – *Tāļivaldis Vilnis*,
 Mācītāju sievu kalpošanas nodaļa – *Ilze Latgale*,
 Sabiedrisko attiecību un reliģijas brīvības nodaļa –
Vilnis Latgalis,
 Jauniešu kalpošanas nodaļa – *Daumants Kleimanis*,
 Mūzikas kalpošanas nodaļa – *Mārtiņš Subatovičs*,
 Ceļa Meklētāju kluba nodaļa – *Guna Rīmane*,
 Sabatskolas nodaļa – *Andris Pešelis*.

Nodaļas, kuru vadītāji netika ievēlēti un kuras ievēlēs Draudžu savienības padome:

Komunikāciju nodaļa,
 Misijas nodaļa,
 Namturības nodaļa,
 Ierindas locekļu kalpošanas nodaļa,
 Sieviešu kalpošanas nodaļa.

Ilva Liepiņa,
Alūksnes un Gulbenes draudze

Mani kongresa iespaidi ir nedalāmi vienoti ar manas dzīves notikumiem pirms kongresa- tāda brīnumaina žēlastība, sapratne un palīdzība, kādu nepelnīti saņēmu sava iepriekšējā traģiskā gada notikumos- nicināta! Vēl kāda žēlastība jau reiz senatnē arī ir tikusi nievāta...

Kongresa sākuma norise no ceturtdienas rīta līdz jaunizvirzītās Latvijas draudžu savienības vadības iepazīstināšanai bija iepriekšējā sasaukuma izpildkomitejas rūpīgi organizēta. Pēc tam gan vairs nekas nebija skaidri saprotams, viss noritēja sasprindzināti, ar grūtībām, ar pārteikšanos un vienam nevadītājam otru vadītāju pārļabojot. Gribējās daudz vairāk dievišķas līdzjūtības, bet strīdus jautājumus pagremdēt piedošanas dziļumā, gribējās nolīdzināšanas Garu, nevis pārsteidzīgus un jau pašpietiekamus secinājumus, ka tagad turpmāk nu „tik daudz jāizdara, ka nezin, kā to paspēt”, it kā ilgstošā

pierādījis sevi no labākās puses, tāpēc bija nolemts aicināt viņu uz otro termiņu. Taču jāpiebilst, šī žurnāla tapšanas laikā kļuva zināms, ka Aldis Zēmele vēlāk no darba pienākumiem personisku iemeslu dēļ atteicies, tādēļ jautājums par savienības sekretāra kandidatūru ir palicis atklāts.*

Uzticības kalpošana

Komitejas turpināja savu darbu, bet zālē palikušajiem Zigurds Laudurģs piedāvāja ļoti saistošu un interesantu prezentāciju par *Uzticības kalpošanu (Trust Service)*. Tā kā „Adventes Vēstu” lasītājiem neesam par to stāstījuši, man šķiet interesanti to pieminēt.

Tā ir namturības apakšnodaļa un nodarbojas ar mantojumu jautājumiem. Pēc cilvēka aiziešanas no šīs zemes dzīves paliek 3 veida fiziskas atmiņas: suvenīri (piemiņas), trofejas (atmiņas par sasniegumiem) un mantojums, kurš norāda, kas tu esi un kas tev ir.

Mantojums ir paliekošs. Savulaik slavenais zinātnieks Alberts Einšteins vēlējās, lai pasaule pēc mums kļūtu labāka. Pirmais adventistu misionārs Džeimss Endrijs savā laikā pārcēlās no Amerikas uz Šveici, iemācījās franču valodu un līdz pat nāvei ļoti daudz darīja, lai Dieva vēsts tiktu sadzirdēta tur. Viņš ielika pamatu adventistu misijas darbam Eiropā. Plašāk zināms ir stāsts par Alfrēda Nobela dzīvi un izgudrojumiem. Tā kā viņam nebija pēcnācēju, viņa mantojums – nauda no viņa fonda – tiek piešķirta zinātniekiem par sasniegumiem dažādās nozarēs. Ik gadu 5 cilvēki saņem balvu, katrs apmēram 1,2mlj. dolāru (2012.g. dati). Likteņa ironija ir tā, ka Nobels nomira no sirds slimības, kuras veiksmīgā ārstēšanā mūsdienās izmanto nitroglicerīnu – vielu, kuru izgudroja pats zinātnieks.

Tika pieminēta ticības māsa, pēc izcelsmes čehiete, kura nodzīvoja visu savu dzīvi Kanādā, bet vecumdienās sāka aizdomāties par savām saknēm un nolēma pusmiljonu dolāru novēlēt Dieva vēsts izplatīšanai Čehijā. Pateicoties šim mantojumam, kristīto skaits Čehijā palielinājies vairākkārt. Prezentācija tika pieminēta arī mums ļabi pazīstamā un mīļā māsa Skaidrīte Teremta, kura arī novēlējusi savu īpašumu draudzei.

Mums ir jādodomā, kas paliks pēc mums, ko labu mēs varam veikt.

laikā pirms jaunā sasaukuma nekas nebūtu ne veikts, ne plānots, ne kārtots, ne izdevies.

Saviļņojošāko un paliekošāko iespaidu atstāja Igaunijas un Lietuvas viesu teiktie vārdi un Viestura Reķa atskaite par iepriekšējo periodu ar izdzīvotām trim Ģenerālkonferences nostādņām – sniegties augšup, sniegties ārpus un sniegties pāri. Vērtējums visam kongresam un pārdomas, vai tādā gaisotnē arī lēmumi tika pieņemti pareizi, manuprāt, ir Viestura Reķa rezumējuma vārdi kongresa darba cēliena beigās: „Dzīvosim godīgi. Runāt ir tik viegli, daudz grūtāk dzīvot godīgi. (...) Un kas mēs būtu bez Kristus?”

Mana ģimene ir tik daudz mācījusies no Viestura un viņa komandas iepriekšējo sasaukumu laikā, ka nav iespējams to apkopot ar dažiem vārdiem! Mēs papriekš dzīvē gadu desmitu raudzījām to, ko viņi pēc tam tikai ieskicēja atskaitēs, un iepriekšējās vadības darbi piecu gadu periodā runāja skaļāk nekā nule ievēlēto kompilācijas kongresa pēdējā darba dienā. Un tāpēc mēs joprojām visvairāk vēlamies: sniegties

Jaunas vēsmas nodaļās

Kamēr komitejas turpināja aktīvi strādāt, pārējos uzrunāja arī mācītājs Andrejs Āriņš, kuram, pateicoties daudziem vadītiem semināriem, ir pieejamas lekcijas un prezentācijas par visdažādākajiem tematiem. Taču ik pa brīdim viņa teiktais tika pārtraukts, jo ar kārtējiem ziņojumiem ieradās komiteju pārstāvji. Un bieži vien komitejā lemtais izraisīja daudz pārdomu, ka iedziļināties pēc tam pārtrauktajā lekcijā nebija tik vienkārši.

Jau pēc pusdienu pārtraukuma *Ievēlēšanas komitejas* sekretāre Guna Rīmane paziņoja kalpošanas nodaļu kandidātus. Uzvārdus jūs izlasīsit atsevišķās slejās. Ar balsu vairākumu šie kandidāti tika atbalstīti. Tajā pašā laikā visi saprata, ka arī tālākajos līmeņos Baznīcā būs jaunas vēsmas. Lielākā daļa nodaļu vadītāji ir citi cilvēki. Turklāt interesanti bija tas, ka komiteja nespēja vienoties par vairāku nodaļu vadītājiem, nespējot, acīmredzot, atrast piemērotus kandidātus, bet daļai no iepriekšējiem vairs neuzticoties. Tāpēc šis darbs tika nodots nākamajai savienības padomei. Viņiem būs jāizvēlas, kurš nākotnē atbildēs par komunikācijas darbu, par misiju, Namturības nodaļu, laju kalpošanu un sieviešu kalpošanu.

Attiecības draudzē

Kongresa otrās dienas pēcpusdienā zālē klātesošos uzrunāja arī Igaunijas nesēn pārvēlētais prezidents David Nõmmik. Viņš runāja par to, ka mums savā starpā, savā ģimenē, draudzē, ar apkārtējiem jābūt uzmanīgiem, laipniem. Viņš stāstīja par to, kā nesēn viņam nācies būt aculieciniekam nesaskaņām starp diviem mācītājiem, kuras tomēr atrisināt palīdzēja Dieva Gars, jo abi izrādījās gatavi spert soli viens otram pretim. Viņš uzsvēra, ka attiecībām ir īpaši starp kalpojošiem Dieva druvā jābūt atrisinātām.

Runātājs arī mūs, zālē esošos, aicināja padomāt un izteikt blakus sēdošajam atzinību par trim labām īpašībām, kas, mūsaprāt, viņam piemīt. Uzslavas ir ļoti svarīgas gan attiecībās, gan draudzē, gan attieksmē pret savas draudzes mācītāju.

„Būsim uzmanīgi cits pret citu, rosināsim uz mīlestību un labiem darbiem.“ (Ebr. 10:24)

augšup, kur ir mūsu Dievs un Viņa neaptveramā žēlastība, kad tā it nemaz nav pelnīta, vēlamies sniegties ārpus, ieraugot, ka ne ar ko paši neesam īpašāki, bet gluži visi cilvēki ir Dievam svarīgi un dārgi, un mēs vēlamies sniegties pāri pie katra blakus esošā tā, kā mēs paši piedzīvojām, kad no Draudžu savienības tika ievēroti mūsu grūtumi, rūpes, sāpes, sasprindzinājumi, jā, arī kļūdas, un tās tika dziedētas un risinātas kalpošanas, piedošanas, līdzjūtības, atbalsta un mierinājuma garā. Nez, kādam Garam piemīt šīs īpašības?

Vislielākā pateicība mūsu ģimenes vārdā līdzšinējās savienības padomei par lūgšanām, sapratni, reālu palīdzību izmīsumā brīdī, neliegtu ieinteresēto padomu; emocionālā un finansiālā atbalsta mērs bija sakratīts un pāri malām plūstošs! Liels paldies Viesturam Reķim un līdzšinējai padomei par viņu atbalstīto iespēju manam vīram ārstēties Itālijā! Paldies brālim un mācītājam Ivo Rodertam par pašizliedzīgo upurēšanos, pārvedot Almantu mājup ārkārtīgi kritiskā un sarežģītā situācijā! Un pateicība par ļoti nepieciešamo mentora kalpo-

Jaunā padome

Drīz vien pie deleģātiem ieradās atkal *Ievēlēšanas komitejas* sekretāre Guna Rīmane un aicināja balsot par jauno savienības padomes sastāvu. Lūk, pašreizējā Draudžu savienības padome:

Vilnis Latgalis, Ilgonis Mazjūlis, Tālivaldis Vilnis, Daumants Kleimanis, Vitālijs Kroitors, Guna Rīmane, Konstanfīns Reznikovs, Alvis Šaripovs. Astoņi cilvēki no vienpadsmit. Pareizāk sakot, tika ievēlēti 9 cilvēki, jo kā sekretārs bija izraudzīts Aldis Zēmele, taču, kā jau rakstīju, vēlāk viņš no

šiem pienākumiem atteicās. Bet par diviem padomes locekļiem komiteja nespēja vienoties. Draudžu padomē vēl būs pārstāvēti Misijas nodaļas un Komunikācijas nodaļas vadītāji. Jaunajai draudžu savienības padomei pašai būs jāatrod savus kolēģus un jāaicina viņus darbā.

Droši vien šeit ir jāpievērš lasītāju uzmanība balsojumam. Par jauno padomi nobalsoja mazākā daļa no visiem deleģātiem. „Par” nobalsoja tikai 51, „pret” – 11 deleģāti. Pārējie, acīmredzot, balsojumā nolēma nepiedalīties.

Izdarītais un neizdarītais

Grūti pateikt, cik dažādas emocijas virmoja atsevišķās komitejās. Lai gan draudzēs droši vien ir atšķirīgas domas par mācītāju kalpošanas vietu maiņu, kongresā par to netika

šanu un palīdzību, man uzsākot darbu!

Vai arī jums iepriekš tika kalpots kādā jūsu dzīves nepieciešamībā? Atzīsim, iepriekšējā komanda ir kalpojusi mums visiem kā brīnišķīgi daudzveidīgās Dieva žēlastības pārvaldnieki.

Nalda Zablocka,

Bauskas draudze

Kongresā piedalos pirmo reizi. Mani iespaidi: darbs ļoti spraigs, lūgšanām pavadīts, daudz jaunas informācijas. Ir sajūta, ka gaiss emociju pārpilns jaunumu gaidās. Ļoti patika un iedvesmoja Igaunijas brāļa uzruna par praktisko teoloģiju!

Un tomēr ne viss mani iepriecināja, jo diemžēl bija brāļi un māsas, kuri kongresu atstāja dziļi sāpināti. Kur palika mūsu pašu sludinātā mīlestība? Un tas mani pārsteidz! Iesaku pārdomāt Ebr.12:14-15.

Mīļie, mīlēsim cits citu, jo mīlestība ir no Dieva!

daudz runāts. Šajās „Adventes Vēstīs” varat izlasīt, kurā draudzē kurš mācītājs tagad kalpos. Šo rotāciju veica vēl iepriekšējā draudžu savienības padome. *Akreditācijas komitejas* sekretāres Maijas Žubes ziņojums par ordinātiem un neordinātiem mācītājiem tika atbalstīts vienbalsīgi.

Plānu komitejai, kā jau pieminēju, klājās daudz grūtāk. Iepriekšējās padomes izstrādātais *Stratēģiskās attīstības plāns* tās locekļiem nešķita pieņemams. Kas īsti satrauca delegātus, es pat nezinu. *Plānu komitejas* priekšsēdētājs Zigurds Laudurģs ieradās pie visiem kongresa delegātiem ar priekšlikumu, lai jaunievēlētā savienības padome pārskata izstrādāto plānu un pati veic korekcijas, kādas uzskata par nepieciešamām. Taču šis priekšlikums neguva kongresa dalībnieku atbalstu. Par to nobalsoja tikai 8 delegāti. Tad tika ierosināts veidot pilnīgi jaunu plānu. Tas vairāku delegātu likās kā pieņemams kompromiss, tādēļ lielākā daļa šo ideju atbalstīja.

Godīgi sākot, es tā arī īsti nesapratu, kāpēc jau izstrādātais plāns, par kuru priekšlikumus vajadzēja izteikt jau pirms kongresa, bija tik slikts, ka tas vispār bija “jāizmet miskastē”. Iepriekšējās padomes pārstāvji sacīja, ka plāns bija izstrādāts saskaņā ar Baltijas ūnijas, arī divīzijas un Ģenerālkonferences stratēģiskajiem plāniem.

Kas īsti notika *Ievēšanas komitejā*?

Komitejas kongresā darbojas atsevišķi, tāpēc vairums delegātu daudzās kongresa aizkulisēs neredzēja. Tajā skaitā arī „Adventes Vēstīs”. Līdz ar to lielākā daļa notikumu paliks lasītājiem nezīnāmi. Taču šo to no vēlāk izteiktajām intervijām var secināt.

Kā intervijā atminas jaunievēlētais bīskaps, Viestura Reķa kandidatūra bija noraidīta jau pašā sākumā. Arī Draudžu savienības padome vēlāk tika izraudzīta gandrīz no jauna. Tātad vairāku komitejas locekļu ir bijušas pretenzijas pret iepriekšējo savienības vadību un arī bīskapu.

Ir jāpaskaidro, ka saskaņā ar Ģenerālkonferencē pieņemtajiem statūtu labojumiem, *Orgkomiteju*, kas izrauga komiteju sastāvu, kongresā veido tikai draudzes locekļi. Šis bija pirmais kongress, kad tā tas notika arī Latvijā. Līdz ar to *Ievēšanas komitejas* sastāvs bija pilnībā laju (vienkāršo draudzes locekļu) izraudzīts.

Draudzes locekļiem reizēm ir grūti apjaust, ko uzzina un kādas nastas nākas nest draudžu vadītājiem. Laji visbiežāk par tām pat nenojauš. Bet mācītāji nevar par visu atklāti runāt un izskaidrot. Līdz ar to starp draudzes locekļiem un

vadītājiem veidojas nesaprašanās. Tās, šķiet, arī izlauzušās *Ievēšanas komitejas* darbā.

Neierasti ir tas, ka kongresa delegāti nespēja daudzas amatpersonas ievēlēt. Acīmredzot, *Ievēšanas komitejas* locekļi nevarēja atrast cilvēkus, kuriem uzticēties. Kā nākamajās lappusēs lasāmajā intervijā atzīst Vilnis Latgalis, otrās dienas (piektdienas) rītā *komitejā* esot valdījis apjukums. Nav bijis neviena, kurš varētu ieņemt Viestura Reķa vietu. Tādēļ V. Latgali, kurš, acīmredzot, likās pieņemama kandidatūra, mēģināja pierunāt jau kuro reizi.

Interesants ir arī fakts, ka jaunajā Draudžu savienības padomē komitejas locekļi virzīja atbildīgos no sava vidus. Lielākā daļa jaunievēlētās padomes bija arī *Ievēšanas komitejas* locekļi. Protams, ir svarīgi, lai notikušais kongresā nebūtu bijis tikai protesta balsojums, bet jaunā padome tiešām varētu darboties efektīvāk nekā iepriekšējā.

Sirsnīgais darba noslēgums

Neilgi pirms darba dienas noslēguma bijušais bīskaps Viesturs Reķis uzrunāja klātesošos ar patiesi aizkustinošiem un sirsnīgiem vārdiem, gan sveicot jauno bīskapu Vilni Latgali, gan izsakot pateicību iepriekšējai Draudžu savienības padomei un nodaļu vadītājiem. Viņš pateica paldies arī tiem, kas iepriekšējos gados ir atbalstījuši viņu, lūguši par viņu, kas kalpojuši un nesavtīgi darījuši savu darbu.

Bija pusseptiņi vakarā, kad pēdējā darba cēliena daļa bija noslēgusies. To, ko paspēja izdarīt, tas arī bija izdarīts. Pēc pusstundas visi delegāti un arī draudzes locekļi bija laipni gaidīti uz vakara dievkalpojumu, kurā runāja Igaunijas draudžu savienības prezidents David Nõmmik. Viņa uzrunas temats bija par to, kā rīkoties, lai cilvēki pareizi saprastu Dievu?

Apd. 17.nodaļa stāsta par Pāvila kalpošanu, kad viņš jau biju atsaucies Dieva aicinājumam. Kalpošana Atēnās viņam bija liels izaicinājums, jo tajā laikā grieķu kultūra bija ļoti populāra un ietekmīga, bet valoda ļoti izplatīta. Elku kalpošana bija daudzviet, it īpaši Atēnās. Tāpēc Pāvilam vispirms vajadzēja

izprast vietējo domāšanu, paražas un dzīvi, un tikai tad sākt sludināt Dieva vēsti, atklāt Dieva īpašības un raksturu. Pāvils izmantoja katru iespēju sludināt Dievu, sludināt Kristus augšāmcelšanos. Tajā laikā aktīvi darbojās dažādu filozofiju pārstāvji (epikūrieši, stoīķi un citi), bet neviena filozofija nevarēja atbildēt uz visiem jautājumiem un apmierināt cilvēku alkas pēc patiesības. To var darīt tikai Svētais Gars.

Sabatā

Kongresa trešā diena – sabats – bija svinīga, saturīga un arī sirsnīga. Ne viens vien „Adventes Vēstu” lasītājs droši vien piedalījās svētku dievkalpojumā Baznīcas ielā.

Sabatskolu vadīja bijušais un jaunais Sabatskolas nodaļas vadītājs – Ivo Roderts un Andris Pešelis –, kuri ļoti interesantā formātā, diskutējot divatā, analizēja Bībeles izpētes tematu. Svētrunu runāja TED daudzo nodaļu vadītājs Raafats Kamals. Viņš runāja par rakstvietu Jes. 41:10: „Nebaidies, jo Es esmu ar tevi, nebīsties, es esmu tavš Dievs, es spēcināšu tevi, tev palīdzēšu, ar savu labo taisnības roku es tevi uzturēšu!” Iedrošinājums vajadzīgs gan mums ikvienam, gan tiem, kas kongresa rezultātā uzņēmušies dažādas atbildības.

Uz skatuves tika aicināti Vilnis un Ilze Latgaļi, kā arī visi zālē esošie ordinētie mācītāji. Notika īpašs aizlūgums un roku uzlikšana jaunievelētajam bīskapam un viņa dzīvesbiedrei, kā arī izskanēja labā novēlējumi jaunajā darbā.

Tad uz skatuves tika uzaicināti Viesturs un Valda Reķi. Jaunais bīskaps Vilnis Latgalis pastāstīja, ka tieši Viesturs savā laikā gan mācījis viņam Bībeles stundas, gan kristījis, gan salaulājis

viņus ar Ilzi, gan aicinājis uzsākt kalpošanu kā mācītājam, gan nekad nav liedzis garīgu padomu un cilvēcisku atbalstu.

Priekšā tika aicināti arī jaunie Draudžu savienības padomes locekļi un nodaļu vadītāji, katrs saņēma gan ziedus, gan labā novēlējumu.

Dievkalpojumā bija daudz skaistas mūzikas, un arī pēc dievkalpojuma daudzi vēl negribēja šķirties, notika sarunas, izskanēja vēlējumi un nobira arī pa kādai asarai.

Mans epilogs

Teikšu atklāti, šoreiz atspoguļot kongresā notiekošo man bija grūtāk nekā iepriekšējās reizēs. Ne jau tikai tāpēc, ka mainījās draudžu vadība, jo katru reizi ir kādi, kas beidz noteiktu kalpošanu vai to uzsāk. Man nav vienalga, kā tas notiek. Kā mēs izturamies viens pret otru (man gribētos teikt – nevis *pret*, bet *par* otru) aizlūdzot, domājot un rīkojoties.

Es ilgojos, lai mēs visi esam vienoti ne tikai savos mērķos, bet arī dažādās metodēs un stratēģijā. Kā viena ģimene. Lai mēs smaidām un esam viens ar otru patiesi draudzīgi.

Es nezinu, cik ilgi Dievs man uzticēs kalpošanu kā „Adventes Vēstu” redaktorei. Varbūt ka šis ir pēdējais kongress, kuru atspoguļoju? – to zina tikai Viņš. Bet tāpēc, rakstot šīs rindas, man gribas izpaust savu mīlestību jums, pat ja mums ne vienmēr saskan domas un viedokļi. Citādi nevar, jo Dievs ir labs!

Bībelē ir vairākas rakstvietas, kurās runāts par vadītājiem, par bīskapiem (vēstulē Titam, Rm. 13 u.c.). Vienu tekstu no vēstules Ebrejiem gribu noslēgumā citēt:

„Paļaujieties uz saviem vadītājiem un paklausiet tos, viņi ir nomodā par jūsu dvēselēm, un viņiem būs jādod par tām norēķins. Lai viņi to var darīt ar prieku, nevis ar vaimanām; tas jums nenāktu pa labu. Lūdziet par mums!” (Ebr. 13:17,18)

* Latvijas draudžu Savienības padomes pirmajā sēdē 11. septembrī par sekretāru tika ievēlēts Ģirts Rozners.

Intervēja
Aidis Tomsons

Meklēt vislielākās VĒRTĪBAS

Kongresa noslēguma dienā „Adventes Vēstis” uz interviju aicināja bijušo savienības vadītāju Viesturu Reķi. Runājām par emocijām, atziņām un laba vēlējumiem jaunajai draudžu vadībai.

Kāds ir tavs vērtējums kongresa rezultātam?

Tādu kopvērtējumu vēl neesmu izdarījis. Par to, ka ir mainījusies gandrīz visa komanda, kas ir strādājusi iepriekš – tas ir normāls process. Acīmredzot, ilgstoši ejot vienā virzienā, kādi var atpalikt, kādi aizsteigties par tālu priekšā. Cilvēki arī grib izmaiņas. Mēs ar Valdu tikām aicināti kalpot jau pirms 13 gadiem. Tas ir diezgan ilgs laiks.

Es pats uzskatu, ka iepriekšējā draudžu savienības komanda bija laba, zinoša, erudīta. Bet pārmaiņas ir normāls process. Kā zināms, nekā notiek bez Dieva ziņas. Acīmredzot, Viņam ir kāds plāns gan tiem, kas iepriekš strādāja, gan visam, kas notiek draudzē.

Vai tu gribēji vēl turpināt darbu?

Man bija nodomi un plāni, kas bija iecerēti turpināt, ja tas būtu uzticēts. Iestrādes vienmēr ir. Tas ir tikai normāli. Es vēl neredzēju sevī garīgu apsūkumu. Bet katrai medaļai ir divas puses. Esot administratīvā darbā, tas reizēm kavē dziļākām, intensīvākām garīgajām studijām, jo nemitīgi rodas negaidīti pavērsieni, atklājas zemūdens akmeņi, kad ātri jāreaģē, aizmirstot par pārējo. Personīgai garīgai dzīvei administratīvais darbs nav tas labākais.

Pirms daudziem gadiem, kad mūs 70. gadu beigās aicināja iesaistīties kalpošanā, mēs negājām uz kādu konkrētu posteni vai vietu. Mēs devāmies kalpot tur, kur Dievs piedāvās, tā tas ir bijis vienmēr. Ir bijuši dažādi pavērsieni. Tādēļ šajā ziņā es to uzskatu par normālu procesu. Es to redzu kā pagriezienu. Man dzīvē taču vēl nav pienācis ceļa gals. Man tas ir pagrieziens, kur priekšā ir jauni izaicinājumi. Jā, tas nav vienkārši. Bet tas prasa pašam sapurināties, paskatīties, izvērtēt. Es to uztveru kā pozitīvu iespēju.

Acīmredzot, daudzi domā, ka tu neesi ticis ar pienāku-

miem galā, un tāpēc uzticēja bīskapa amatu citam. Vai vari pateikt, ko esi darījis nepareizi?

Kļūdas un nepareizības būs vienmēr. Mēs maldāmies, ja domājam, ka Adventistu draudžu sistēmā daudz nosaka viens cilvēks. Draudžu savienībā nozīmīga ir Draudžu padome. Mums ir bijušas diskusijas un dažāda izpratne par terminoloģiju. Ir bijušas diskusijas par dažādiem virzieniem, kādos doties. Iespējams, varēja citādāk risināt mantiskos jautājumus, citādi veidot attiecības ar draudzēm. Bet es vienmēr esmu centies uzklaut visas puses un izvērtēt, un ļaut darboties. Vienu gan varu teikt – esmu iestājies par to, ka vajag visu izrunāt un nevajag darboties, citiem nezinot, aiz muguras. Bet šis laiks vispār ir interesants, tuvs soģu laikam, postpostmodernisms. Cilvēki reti kad atzīst autoritātes un organizāciju autoritāti. Katrs dara, ko grib. Vieni saka, ka viņiem Dieva Gars līcis tā rīkoties. Un tajā pašā laikā otri saka, ka arī viņiem tā līcis darīt Dieva Gars, un viņi rīkojas pilnīgi pretēji. Protams, es un mēs visi, draudžu vadītāji, arī lūdzām pēc Dieva vadības un rīkojamies atbilstoši ticībai, kā Dieva Gars mūs mudina rīkoties. Līdz ar to, lai Kungs izšķir visu.

Man tagad, protams, grūti uzreiz pateikt, kas ir izdarīts pareizi, kas nav. Bet man liekas, ka viena daļa no tiem apvainojumiem, kas ir izteikti, ir negodīgi un tendenciozi.

Kādā ziņā?

Cilvēki daudz ko nenoskaidro līdz galam. Viņi kaut ko uzziņa vai izdzird, un pat ja vēlāk viņiem saka, ka tas tā nav, viņi paliek pie sava. Piemēram, kongresā kārtējo reizi tika pieminēta Evaņģēliskā alianse. Sākotnēji, kad alianse veidojās, savienības padome ar balsu vairākumu nolēma, ka pieņems uzaicinājumu iestāties alianšē. Tad izrādījās, ka, saskaņā ar pašas alianse statūtiem, Baznīcas tur nemaz nevar iestāties.

Mēs laikiem toreiz Adventes Vēstīs godīgi rakstījām par to, ko Savienības padome ir nobalsojusi. Iespējams, tika palaists garām atsaukums par iestāšanos. Jo tā nenotika. Vēlāk kāda draudze iestājās aliansē, tad pārtrauca darbību. Toreiz mērķis nebija iestāties, bet kopīgi sadarboties dažādos projektos, sākotnēji organizēt Bībeles svētkus, kurus mēs arī atbalstījām. Un tas, manuprāt, ir tikai normāli.

Tev pārmet pārāk lielu brāļošanos ar citām konfesijām.

Daļa draudzes locekļu, kas pārmet, izrauj citātus no konteksta Elenas Vaitas darbos. Tajā pašā laikā netiek ņemts vērā tas, ko viņa raksta, ka adventistu mācītājiem vajadzētu būt pirmajiem, kas uzrunā citu konfesiju mācītājus, tiekas ar viņiem, iepazīstas. Tas pat ir viens no punktiem mācītāju rokasgrāmatā. Tāpat draudzes kārtībā ir atzīmēts, ka Adventistu Baznīca sadarbojas ar visām organizācijām, kas paaugstina Kristu un strādā cilvēces labā. Līdz ar to – cilvēkiem reizēm ir savs subjektīvs uzstādījums. Viņi pat nenoskaidro, cik tālu notiek šī sadarbība, kādos projektos. Tās ir interpretācijas frāzes, kas nav korektas. Viņi pārmet nepareizu ticības izpratni, saka, ka zina, ko kurš domā un kāda ir citu pārlicība. Svētie Raksti saka, ka tikai Dievs ir tas, kurš pazīst sirdis un zina, ko mēs domājam un jūtam. Lai Dievs ir tiesnesis. Es to nepieņemu kā apvainojumu.

Man arī žēl, ka daļa cilvēku mūsu pūles un līdzšinējās padomes darbu novērtē kā neko, kā pilnīgi nederīgu. Vēsture rāda, ka uz apvainojumiem ir grūti būvēt kaut ko paliekošu. Jā, varbūt ir kļūdas, kuras jālabo. Var nākt jauna gaisma, jauni piedzīvojumi, uz kuriem mēs attiecīgi reaģējam. Bet pilnībā noliegt visu veco... Nevar teikt, ka mēs mīlam Dievu, bet tajā pašā laikā izjūtam nepatiku vai pataidu pret cilvēkiem, kas ir līdzās. Svētie Raksti saka, ka tad mēs esam meļi.

Mums kā draudžu vadībai ir bijis mudinājums iet pāri redzamajam un skatīties plašāk. Un tas var radīt nesaprašanos. Iespējams, komunikācija nav bijusi tik skaidra un pilnīga, kā tā varētu būt bijusi. Mēs gribējām, lai svarīgākais draudzes locekļiem būtu vērtības. Svarīgākais, lai Dievs ir mūsu dzīves centrā, lai mēs staigājam kopā ar Viņu, dzīvojam Viņā, esam godīgi un par svētību sabiedrībai. Mūs glābj ne jau dogmas, bet Dievs. Mūsu aicinājums bija augt Dieva atziņā un iepazīstināt Latvijas sabiedrību ar dievišķiem principiem. Ļoti iespējams, ka mēs nemācējām to izstāstīt jeb komunicēt.

Tu jūties nesaprasts?

Dažās lietās jā. Mani skumdina arī veids, kā dažkārt cilvēki mēģina panākt savu. Es negribu, lai tas šajā brīdī izklausās kā aizvainojums. Daudzas lietas var atklāti, godīgi pārrunāt un īstenot. Cilvēcīgi ir skumji, ka tie, kas runā par garīgumu un reformāciju, spēj necienīgi izturēties pret citu paveikto, pat ja tas ir bijis aplami. Visu var izlabot. Aplamība ir atieksmē. Reformēšanās sākas ar sevi, ar savu atvērību Dievam un gatavību staigāt ar Viņu. Labākā liecība nav vārdi, bet tas, kā tu izturies pret citiem, viņu darbu.

Kā ir, tā ir. Kungs ļauj cilvēkiem izpausties dažādos veidos. Galarezultāts vēlāk atklāj, kas ir pareizs un labs. Viņš var pavērst jebkuru lietu pareizā virzienā. Es esmu pārliecināts, ka tikai kritizēt un norakstīt padarīto un cilvēkus, kuri ir strādājuši, tas nav kristīgi.

Esmu pateicīgs, ka tad, kad es sāku strādāt, brālis Viktors Geide, kurš man arī šodien piezvanīja, un mums bija jauka saruna, ka viņš bija atvērts un palīdzēja uzsākt darbu. Arī Alfrēds Jākobsons dalījās ar savu pieredzi. Viņi ļāva mums mācīties. Mēs pārņēmām lietas, kuras turpinājām. Protams,

nāca arī jauni virzieni, jo laiks maina. Sabiedrība ar savu dinamiku rāda, ka mums ir jāpārvērtē darbs, kuru darām.

Es domāju, ka daudz ir arī izdarīts. Esam daudz investējuši mācītāju izglītībā, apmācījuši draudzes locekļus, rūpējušies par literatūru. Ir pilsētas, kurās man teikuši – mēs nemaz nezinājām, ka šeit ir tāda adventistu draudze; tagad mēs esam priecīgi par to, ka jūs esat un tik daudz mūsu labā darāt. Tas ir liels gandarījums to dzirdēt. Ir bijušas lūgšanu dienas, esam uzbūvējuši vairākus jaunus dievnamus, pārbūvējuši esošos. Paldies draudzes locekļiem, kas tajā visā iesaistījās, arī atbalstīja un lūdza. Kuri kā kristieši lūdz par saviem vadītājiem, uzmundrina, runā konstruktīvi, pārliecina. Mēs esam arī laika gaitā pēc cilvēku uzklaušanās mainījuši savus lēmumus.

Esmu pateicīgs Dievam, ka Viņš tomēr mani un Valdu varēja izmantot. Šis darbs ir nepateicīgs arī ar to, ka dzīvesbiedri saņem daļu no nastas, tiek iesaistīti. Ir cilvēki, kas negrib uzrunāt bīskapu, tad viņi mēģina runāt ar sievu, lai viņa ietekmētu vīru. Paldies Valdai par izturību un sapratni. Mēs jūtam, ka tas ir bijis labs garīgās izaugsmes posms. Mūsos nav aizvainojuma pret konkrētiem cilvēkiem. Ar to mēs nedzīvosim. Piedošana ir pamats, jo Pāvils saka, lai mēs paši paskatāmies, kas mēs būtu bez Kristus. Kas gan mēs būtu bez Kristus? Tikai nožēlojami grēcinieki! Bet ar Viņu mēs esam izglābti!

Ko Tu novēli jaunajai draudžu vadībai, bīskapam?

Jaunajai draudžu vadībai es no visas sirds novēlu būt atvērtiem Dievam, lai Dievs viņus bagātīgi svētī. Viņiem ir milzīgi grūts uzdevums, es to zinu no personīgās pieredzes. Lai viņi ir atvērti! Ja kļūdās, lai ir gatavi labot kļūdas. Piedot. Un lai nevērtē priekšlaicīgi un izsver visu, lai nononiecina to, kas ir izdarīts līdz šim, bet lai izvērtē to, kas ir labs, un to turpina. Jo noārdot visu un sākot būvēt no jauna, mēs uz priekšu netiksim, tad nāks nākamie, kuriem arī tas liksies nevērtīgs, un to jauks nost. Atcerieties, Kungs saka, pēc kāda mēra jūs mērāt, arī jums taps atmērīts. Novēlu, lai katrs ir noderīgs un kā svētība ne tikai mūsu draudzēm, bet arī sabiedrībai. Tad Dieva Vārds tiks pagodināts sabiedrībā.

Kas ir tas, ko Tu novēli draudzes locekļiem?

Es novēlu, lai cilvēki turpina censties pilnveidot savas attiecības ar Dievu. Ikvienu aicinu būt atvērtam un kalpot uzticīgi. Turpināt atbalstīt savus vadītājus un lūgt par viņiem. Nevis mest viņiem ar akmeņiem, bet uzmundrināt. Pat ja tie ir tikai vārdu akmeņi, ar tiem mēs varam ļoti ievainot. Kristus reiz ļoti taisnai un korektai prasībai nomētāt ar akmeņiem sacīja: kurš ir bez vainas, sāciet to darīt! Tajā reizē neviens neatradās. Mēs turpināsim lūgt par to, lai draudze aug. Un lūgt par to, lai cilvēki atrod vērtības.

Kādā no augstskolām profesors reiz lekcijas laikā ienesa kastī un ievietoja tajā lielus akmeņus. Kaste bija pilna. Tad viņš paņēma un iebēra tur vēl mazus oļus, arī tie tur sabira. Tad vēl klāt varēja piebērt smiltis. Profesors jautāja studentiem: ko es jums rādīju? Bija dažādas atbildes. Viens teica: ja labi saplāno laiku, daudz var izdarīt. Bet profesors teica: „Nē. Es gribu jums pateikt, ka dzīvē jāsāk ar lielajām, galvenajām vērtībām. Ja jūs dzīvi piepildīsiet ar otršķirīgo, mazvērtīgo, tad lielajām vērtībām vairs nepalikts vieta. Jāsāk ar lielo, un tad pārējais arī sabirs iekšā, bet lielās vērtības paliks.”

To es arī iedrošinu: visiem meklēt mīlestību, piedošanu, uzticamību, taisnību. Pildīt savu dzīvi ar visvērtīgāko, tad tā kļūs daudz stabilāka un labāka.

Intervēja
Aidis Tomsons

Notikušais NAV APVĒRSUMS

„Adventes Vēstis” dažas dienas pēc ievēšanas amatā uz interviju aicināja jaunievlēto Latvijas draudžu savienības bīskapu Vilni Latgali.

Kad Tev piedāvāja apsvērt iespēju kļūt par bīskapu, kāpēc tu sacīji „jā”?

Jāsaka, ka šī nav pirmā reize. Pirms 5 un pirms 10 gadiem arī tika izteikts šāds piedāvājums. Pirms 10 gadiem tāds aicinājums šķita nenopietns. Arī pirms 5 gadiem mani mudināja šādu iespēju apsvērt, taču vienmēr es esmu atteicies, jo jutos absolūti nepiemērots šim amatam.

Vai tagad jūties piemērotāks?

Tad, kad šoreiz devos uz kongresu, es arī dzirdēju šādus izteikumus: Vilni, mēs tevi gribētu redzēt šajā amatā! Es atbildēju: „Ziniet, draugi, jūsu vēlme ir pilnīgi nereāla. Jo es nejūtos nedz derīgs, nedz piemērots šim amatam.” Tādēļ es braucu uz kongresu ar pārliecību, ka mani tas neskārs.

Un tomēr.

Un tomēr mani ievēlēja arī komitejā, kur apsprieda bīskapa un amatpersonu kandidatūras. Un kā otrā kandidatūra vai trešā, es precīzi neatminos, bija arī manējā (pirmā bija Viestura Reķa kandidatūra, kas tika noraidīta). Es atteicos. Jo minēju vairākus argumentus, kādēļ neesmu piemērots. Tika izskatītas vēl citas kandidatūras, un atkal komiteja atgriezās pie manas kandidatūras. Es atkal atteicos, jo man bija rezervē vēl argumenti. Tika meklēti nākamie kandidāti, bet izvēle vēlreiz atgriezās pie manis. Tad bija jau pulksten deviņi vakarā, un bija jābeidz pārrunas.

Nākošajā rītā atkal runāja par mani, un es atkal atteicos. Pēc kāda brīža visi teica- ko lai mēs tagad darām? Mēs neredzam nevienu kandidatūru labāku par tavējo. Es teicu – tā kā joprojām nejūtos gatavs uzņemties šo atbildību, atļaujiet man

iet pielūgt Dievu. Es izgāju ārā, lai pielūgtu Dievu, un šīs lūgšanas laikā manā prātā skanēja vārdi „Mozus, Mozus”. Es daudzreiz esmu domājis par šo Mozus frāzi: „Sūti, ko sūtīdams, tikai ne mani.” Es teicu: „Labi Dievs, lai notiek Tavs prāts. Ja tas esi Tu, kurš mani aicina, es uzņemšos, taču es negribu, es negribu! Bet es pieņemu Tavu lēmumu, kādu Tu to darīsi zināmu.”

Kad es devos atpakaļ pie komitejas un viņi jautāja par manu lēmumu, es teicu, ka uzticu atbildību viņiem, jo viņi ir kongresa delegātu izraudzīta komiteja, kas pilntiesīga pieņemt šo lēmumu, un viņi balsoja par mani.

Kā tu saproti, ko nozīmē būt bīskapam, kas ir galvenais Tavs uzdevums?

Vispirms ir jāatrisina degošās problēmas. Un ir jāapjauš situācija, kādā esmu nokļuvis, jāsaprot, kas man ir jādara un kas nav jādara, kas ir mana atbildība. Pirmais laiks ir iepazīšanās periods. Jāsaka, ka es jau kongresa laikā jutu Dieva

pasaules organizācijai. Tādēļ nedomāju, ka mums būs kādi īpaši savi plāni. Bet mums būs nedaudz specifiski, atbilstoši situācijai risinājumi. Pāvils iesaka: „Pārbaudiet visu, kas ir labs, to paturiet.” Angļu tulkojumā teikts ir – atraujieties no visa ļaunā. Tas būs mūsu uzdevums lūgt Dievam gudrību izvērtēt, jo nedomāju, ka mana ievēlēšana amatā ir izdarījusi kādu apvērsumu. Man ir cilvēki zvanījuši un prasījuši – kas nu būs, kas notiks? Es atbildu – viss turpinās, viss notiek.

Iepriekšējā draudžu vadība bija sagatavojusi stratēģisko plānu, kā virzīties uz priekšu, un kongress to pilnībā noraidīja, solot sagatavot jaunu. Tātad ir jauni plāni un vīzijas?

Es jau minēju, ka ir vispasaules līmenis, ir divīzijas līmenis un ir ūnijas līmenis, kur ir plāni, un mēs tajos iekļaujamies. Teikšu atklāti, es vēl neesmu iedziļinājies šajos plānos. Es domāju, tur bija definīciju problēmas. Bija izņemtas dažas domas, kuras tomēr ir svarīgas. Es domāju, ka formulēju-

Esmu sapratis, ka nu ir pienācis tas brīdis dzīvē, kad nedrīkstu atlaist Dieva roku. Es kā lielāko izaicinājumu saskatu nepieciešamību staigāt ar Dievu. Tā ir mana vienīgā iespēja.

stiprinājumu, jo nākamajā rītā, kad pamodos, manī bija dziļš miers un tajā pašā laikā pārliecība, ka es pats neko nespēju darīt. Pilnīga bezspēcība. Un es redzēju, ka Dievs darbojas. Nu jau pagājušas vairākas dienas kopš kongresa. Dažu dienu laikā esmu zaudējis 5 kilogramus no svara. Ja tas tā turpināsies, pēc nedēļas es būšu sasniedzis ideālo svaru.

Nav laika paēst?

Esmu sapratis to, ko Bībele raksta – ka svarīga lieta ir dievbijība ar pieticību. Esmu sācis baudīt pieticīgu ēdienu nelielās devās un jutos ļoti labi. Protams, arī atbildība, stress. Es nejūtos spējīgs daudzās lietās iedziļināties, bet Dievs dod gudrību, un es nepaļaujos tikai uz sevi. Salamans saka: kur labi padomdevēji, tur viss labi izdodas. Es esmu atradis labus padomdevējus. Es neapmierinos tikai ar vienu padomu, es aptaujāju vairākus cilvēkus par kādu konkrētu jautājumu un tad lūdzu Dievu, lai Viņš man palīdz pieņemt pareizo lēmumu. Un es saprotu, ka tas ir pareizais ceļš.

Kas ir lielākie izaicinājumi tev un Baznīcai?

Sākšu vispirms par sevi. Man lielākais izaicinājums ir dzīvot tik tuvā un ciešā Kristus klātbūtnē, kā es to nekad dzīvē neesmu darījis. Mums visiem dzīvē ir krituma un pacēluma brīži, un mēs bieži pacēluma brīžos aizmirstam par Dievu. Bet es tagad esmu sapratis, ka nu ir pienācis tas brīdis dzīvē, kad es nedrīkstu atlaist Dieva roku. Es kā lielāko izaicinājumu saskatu nepieciešamību dzīvot kā Ēnoks, staigāt ar Dievu. Tā ir mana vienīgā iespēja.

Ja runājam par Baznīcu, tad katra draudze meklē savus mērķus, ideālus. Un tas, ko mēs darīsim, nebūs kaut kas īpašs. Mums ir Baltijas ūnija, kurai ir savi plāni, un mēs iekļaujamies šajos plānos. Baltijas ūnija ir pakļauta Transeiropas divīzijai, kurai arī šie plāni ir saskaņoti. Un tāpat arī Vis-

mam ir jābūt tik skaidram, ka tur nav vajadzīgi paskaidrojumi. Izstrādātais formulējums bija tāds, kuram bija nepieciešami paskaidrojumi.

Iepriekšējā draudžu vadība ir izslēgta ne tikai no saviem amatiem, bet arī no padomes. Kas iepriekšējā vadībā ir darīts nepareizi?

Tas ir interesants jautājums. Es nedomāju analizēt un kritizēt. Jo arī Bībele saka: „Netiesājiet, lai jūs netaptu tiesāti.” Es gribu runāt par to, kas bija labs un ko mēs gribētu saglabāt. Es redzēju, ka bīskaps Viesturs Reķis patiešām ir talantīgs cilvēks. Viņš ļoti labi mācēja risināt konflikta situācijas. Man ir nācies būt klāt, kad liekas, ka vispār nav nekāda risinājuma, bet Dievs caur viņu dažu minūšu laikā šo problēmu atrisināja. Viņš arī bija ar vīziju un redzējumu, viņš pārzināja, kas notiek draudzēs. Man paies ilgs laiks, kamēr es visu apzināšu. Man daudzi tagad zvana un saka – mēs ar bīskapu Viesturu Reķi iesākām šo projektu, vai mēs varētu turpināt? Es atvainojos, bet saku, ka neesmu vēl gatavs uzklaut. Es vēl nespēju risināt visus jautājumus.

No otras puses, vienmēr var sacīt, ka var arī labāk, var citādi. Es neesmu cits Viesturs. Esmu citāds, man ir cita pieeja jautājumiem, bet mēs visi esam vienas draudzes locekļi, brāļi. Man bija arī saruna ar Viesturu Reķi, viņš izteica gatavību man palīdzēt iepazīties ar esošo situāciju. Tā kā esmu gaužām negatavs, man ir ļoti daudz jāmacās. Bet es ticu, ka mēs tiksīm galā, jo, ja lasām Bībeli, mēs redzam, ka Dievs bieži izvēlas nepiemērotus cilvēkus. Es pat zināmā veidā saprotu, ka tā ir Dieva stratēģija: viņš ņem daudzus nepiemērotus cilvēkus un dara tos piemērotus. Mēs varam minēt daudzus piemērus no Bībeles – Mozus, Gideons utt. Bet es redzu, kā Dievs to dara arī pašreiz. Man jau pirmajā darba dienā bija viena Baznīcai ļoti nozīmīga tikšanās ar cilvēkiem no ārpus

draudzes. Es nekad negribētu labprāt uz šādu tikšanos doties. Bet lūdzu Dievu, un cilvēki par mani lūdza, un es ticu, ka šajā grūtajā tikšanās laikā Dievs mani stiprināja un palīdzēja pārstāvēt draudzi. Tas mani iedrošināja, jo iepriekš šādu spēju man nebija, bet īstajā brīdī Dievs dod gudrību, spējas, un tas tiešām ir Dieva Gars, kas darbojas.

Adventistu Baznīca ilgojas pēc atmodas un reformācijas. Kāpēc draudzēs nav atmodas?

Atmoda un reformācija ir jau sākusies, ja vien cilvēks ir izbaudījis, ko nozīmē pastāvīgi atrasties Dieva tuvumā un visās lietās uzticēties Viņam, un dzīvot svētu, nošķirtu dzīvi. Manā izpratnē ir jābūt skaidrai līnijai, kas nodala kristīgās vērtības no pasaulīgajām. Mums nevajag laipot, atrasties tad vienā, tad otrā pusē. Jo otrā pusē ir ienaidnieks. Mums jāsaprot, kurā pusē mēs atrodamies.

Ja tu jautā, kas nebija pareizi iepriekšējās vadības darbā, es domāju, mums šobrīd ir jānovelk līnija pagātnei, tam, kas ir bijis. Ejam tālāk, un pēc kāda laika varbūt redzēsīm, kas ir bijis nepareizi un kā vajag virzīties tālāk. Dosimies tik uz priekšu, un es ticu, ka mēs redzēsīm lielas lietas, kā Dievs vada un darbojas.

Iepriekšējai draudžu vadībai pārmeta pārāk lielu draudzēšanos ar citām konfesijām. Kādām būtu jābūt Adventistu Baznīcas attiecībām ar citām konfesijām?

Samērīgām. Mums ir jāciena vienam otru. Tur, kur nav cieņas, tur nevar veidoties nekādas attiecības. Arī mūsu Rokasgrāmatā ir ieteikts izturēties ar cieņu pret visām konfesijām, to vadītājiem utt.

Otra lieta ir par attiecībām. Protams, ir situācijas, kad šīs attiecības ir jāveido un jāuztur. Bet ir arī situācijas, kur es uzskatu, ka nevajadzētu iesaistīties. Es tagad nekonkretizēšu, bet tādi gadījumi manā pieredzē ir bijuši.

Ja mēs izturamies ar izpratni pret citu konfesiju vadītājiem, tad arī viņi tā izturas pret mums. Piemēram, man ir jautājuši – mūsu pasākums notiks jūsu svētajā dienā, sakiet, vai piedalīšanās nebūtu pretrunā ar jūsu ticības apliecību? Ir situācijas, kad es saku: jā, mēs labprāt piedalīsimies. Un ir bijis, kad esmu teicis: man jāatvainojas, bet šeit mēs nevarēsim piedalīties.

Vai kopīgos Biblii popularizējošos svētkos mums vajadzētu piedalīties?

Es nedomāju, ka mums vajadzētu vairīties no kopīgiem pasākumiem.

Un vai ekumēniskā dievkalpojumā vajadzētu piedalīties?

Vārds „ekumenisms” ir divējādi izprasts. Viena lieta ir tad, kad baznīcas iet uz tādu kā apvienošanos: teoloģija kļūst kopēja, līdzībā runājot, kā vienā kopējā sabiedriskajā transportā – nopērc vienu e-talonu un brauc jebkurā transporta līdzeklī. Šajā izpratnē es redzu, ka adventistiem tomēr ir sava, īpaša misija šajā pasaulē. Jo neviena cita draudze nav tik līdzīga adventistu draudzei, lai to varētu sajaukt. Un misija ir saistīta ar laiku, kurā dzīvojam, ar vēstījumu, kuru Bībele īpaši atklāj Atklāsmes grāmatas 14.nodaļā, kuru sauc par Trīs eņģeļu vēsti, kas pasludina pēdējo brīdinājumu pasaulei. Es redzu, ka Adventistu Baznīca pastāv tieši šīs misijas dēļ, lai pasaulei ar savu dzīvi, ar savu mīlestības pilnu attieksmi apliecinātu to, ko Dievs vēlas – Kristum līdzīgu raksturu.

Mums vajadzētu dzīvot tā, lai mūsu dzīve atstātu sabiedrībā dziļu cieņu un patiesu apbrīnu.

Tevi kā bīskapu aicinās 18. novembrī uz svētku dievkalpojumu Doma baznīcā. Vai dosies?

Es nedomāju, ka ir noticis apvērsums un Baznīca noies pagrīdē vai tiks izslēgta no aprites. Mēs esam viena no septiņām pamatkonfesijām Latvijā. Un ja mūs aicina piedalīties pasākumos, kas ir saistīti ar mūsu valsts neatkarību, tas ir mūsu gods to pārstāvēt.

Kongresā tika pieminēta arī mūzika un izteikti pārmetumi atsevišķiem mūzikas stiliem vai grupām draudzē. Vai tas nozīmē, ka muzikālajā dzīvē notiks pārmaiņas un kādas grupas dievnamā vairs nevarēs spēlēt?

Adventistu draudžu vadība dod kopējo ievirzi, un, ja Dieva Gars mūs vada, tad Viņš arī palīdzēs izvērtēt, kas ir pieņemami un kas nē, kas labs, kas nē. Ja mēs nonākam pie kādas atziņas, ka kaut kas nav labs, tad no tā ir jāatrujas. Bet ja mums ir pārliecība, ka tas ir labs, tad Bībele mūs aicina dzīvot ar savu pārliecību. Līdz ar to šādi uzstādījumi ir ļoti sektantiski – tikai tāda mūzika, tikai tāds apģērbs, tikai tāds dievkalpojuma veids. Tas atbilst īstas sekta raksturojumam. Tā kā Adventistu Baznīca nav sekta, bet konfesija, tad šādi jautājumi nav vispār apspriežami.

Iepriekšējā draudžu padome jau vienojās, kurās draudzēs mācītāji kalpos. Vai šajā jomā ir gaidāmas lielākas pārmaiņas?

Noteikti nē. Process ir iesācies. Tas, protams, turpināsies. Taču būtu ļoti nekorekti cilvēkus raustīt vai svaidīt. Un nav jau arī īpašas vajadzības. Mēs uzticamies, ka jautājumi tika pārrunāti, apspriesti, panāktas vienošanās. Ir jau mainītas dzīvesvietas. Tā kā viss turpinās, kā bija iepriekš nolemts.

Un kas notiek ar iepriekšējo bīskapu?

Man bija saruna ar Viesturu Reķi. Viņš izteica vēlēšanos turpināt kalpot Adventistu Baznīcā. Pašlaik viņš ir devies atvaļinājumā, un kad viņš atgriezīsies, tad mēs vienosimies par tālāko.

Ko tava ģimene saka par to, kas noticis?

Interesanti, bet tad, kad risinājās notikumi komitejā, es aizmirsu par ģimeni. Es esmu bijis ievēlēts dažādos amatos – draudžu jauniešu daļas vadītājs, sabatskolas nodaļas vadītājs, personālās kalpošanas nodaļas vadītājs un citur. Parasti, kad man bija piedāvājumi, es teicu – vai es drīkstu aprunāties ar ģimeni? Arī kad mani aicināja no Valmieras uz Rīgu, es jautāju, vai drīkstu pārrunāt to ar dzīvesdraugu? Šoreiz es pieņēmu lēmumu, to nepajautājis. Jo mēs uzreiz pēc balsojuma komitejā piecēlāmies un devāmies lūgt balsot kongresam. Bija pagājušas stundas, un cilvēki bija neziņā. Tika piedāvāta mana kandidatūra, to akceptēja. Tad mēs devāmies atpakaļ uz komiteju, lai spriestu par nākamajām trim kandidatūrām. Un kad par tām tika nobalsots, es pēkšņi atcerējos – es taču neesmu pavaicājis savai sievai! Ko viņa domā par šo lietu? Es lūdzu atļauju iziet piezvanīt sievai un pajautāt. Es biju pārsteigts – es sāku ar atvainošanās, bet viņa teica: „Es zinu, es jau dzirdēju, man zvanīja. Es tevi apsveicu un būšu ar tevi arī turpmāk.”

Kongresa darbu vada Valdis Zilgalvis un Raafats Kamals

Draudžu Savienības sekretāra Aināra Koruļa atskaite

Kongresa noslēguma dievkalpojums

Mācītājs Ivo Roderts prezentē jauno vēstures grāmatu

Pateicība mācītājam Ojāram Incenbergam par kalpošanu

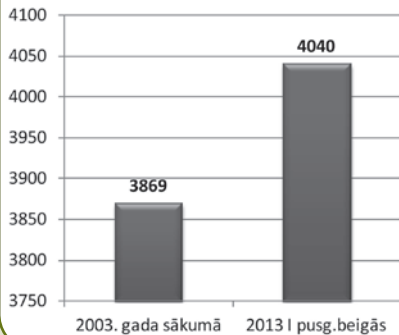

Noslēguma dievkalpojumā skanēja kora dziesmas

Lūgšana par kongresā ievēlētajiem nodaļu vadītājiem

Draudzes pieaugums

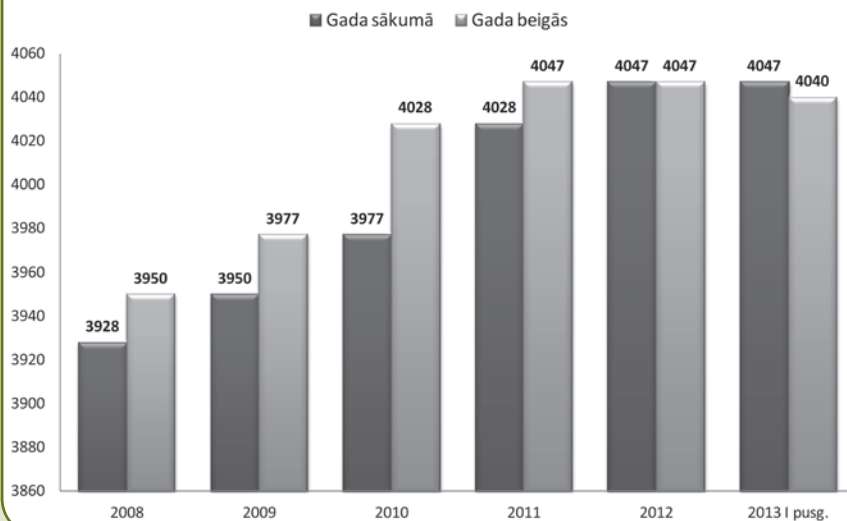
Ordinētie mācītāji:

Bērziņš Agris
 Bukalders Guntis
 Gailis Ainars
 Kaimiņš Mikus
 Konča Sergejs
 Kroitors Vitālijs
 Kukulītis Zigurds
 Latgalis Vilnis
 Liepiņš Uldis
 Mihailovs Oļegs
 Ozoliņš Dzintars
 Reķis Viesturs
 Roderts Ivo
 Rudzītis Dainis
 Vilnis Tāivaldis

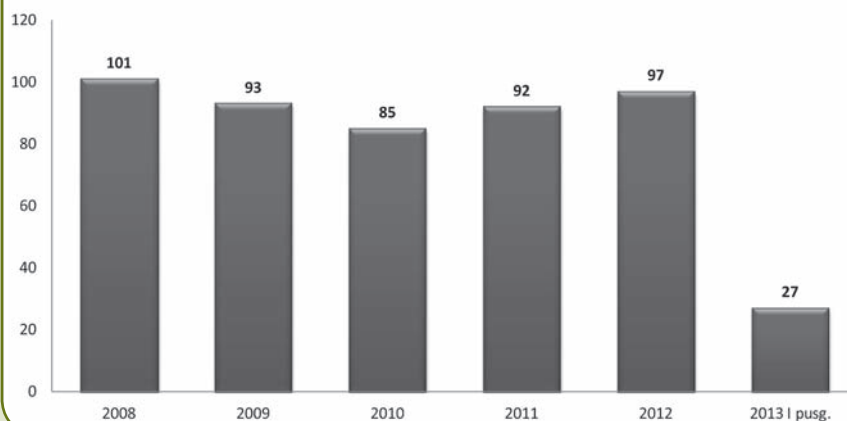
Neordinētie mācītāji

Baltrušaitē Līvija
 Debners Māris
 Ģipslis Imants
 Ģipslis Normunds
 Jākobsone Inta
 Kaspars Ainis
 Kleimanis Daumants
 Lapa Dagnija
 Laudurga Vineta
 Liepiņa Ilva
 Locāns Romans
 Mazjūlis Ilgonis
 Pešelis Andris
 Reķe Valda
 Roderts Ansis
 Rozners Ģirts
 Štopis Āvo
 Ulnicāns Dainis
 Zaikovskis Edgars
 Zēmele Aldis
 Žaruna Sofija

Draudzes locekļu skaita izmaiņas 2008.-2013.

Kristīto skaits

Draudžu mācītāji:

Aizkraukle – Ainis Kaspars
 Aizpute – Zigurds Kukulītis
 Alūksne – Ilva Liepiņa
 Auce – Daumants Kleimanis
 Bauska – Ainis Kaspars
 Cēsis – pagaidām nav zināms
 Cēsu „Sadraudzība” – Normunds Ģipslis
 Daugavpils – Dainis Rudzītis
 Dobeles – Daumants Kleimanis
 Ezere – Genārijs Roderts
 Ērgļi – Agris Bērziņš
 Gulbene – Ilva Liepiņa
 Jēkabpils – Miks Kaimiņš
 Jelgava – Ainars Gailis
 Kandava – Juris Bite
 Kārsava – Dainis Ulnicāns
 Krāslava – Aivo Štops
 Kuldīga – Zigurds Kukulītis
 Liepāja – Līvija Baltrušaitē
 Limbaži – Dzintars Ozoliņš
 Līvāni – Miks Kaimiņš
 Ludza – Imants Ģipslis
 Madona – Agris Bērziņš
 Mazsalaca – pagaidām nav zināms

Ogre – Vitālijs Kroitors
 Olaine – Ainars Gailis
 Priekule – Līvija Baltrušaitē
 Rēzekne – Imants Ģipslis
 Rīgas 1. draudze – Ivo Roderts
 Rīgas 2. draudze – Romāns Locāns
 Rīgas 3. draudze – Inta Jākobsone
 Rīgas 4. draudze – Oļegs Mihailovs
 Rīgas 5. draudze – Uldis Liepiņš
 Rīgas 6. draudze – Vitālijs Kroitors
 Rīgas 7. draudze – Andris Pešelis
 Rīgas 8. draudze – Sofija Žarūna
 Rīgas 10. draudze – Sergejs Konča
 „Korinta” – Inta Jākobsone
 Rūjiena – Aldis Zēmele
 Salacgrīva – Dagnija Lapa
 Salaspils – Sergejs Konča
 Saldus – Genārijs Roderts
 Sigulda – Edgars Zaikovskis
 Sloka – Andris Pešelis
 Smiltene – Guntis Bukalders
 Strenči – Guntis Bukalders
 Talsi – Tāivaldis Vilnis
 Tukums – Tāivaldis Vilnis
 Valka – Aldis Zēmele
 Valmiera – Dzintars Ozoliņš
 Ventspils – Ansis Roderts

LATVIJAS DRAUDŽU SAVIENĪBAS STATISTIKAS DATI PAR 2013. GADA II CETURKSNI

Nr.p.k.	DRAUDZES NOSAUKUMS	Dievkalpojumā apmeklējuma statistika		Draudzes locekļu skaits ceturkšņa sākumā	Uzņemti			Atskaitīti			Draudzes locekļu skaits ceturkšņa beigās	Sabatskolas apmeklējuma statistika	
		2. sabats	7. sabats		Kristīti	Ar balsošanu	Ar vēstuli	Ar vēstuli	Miruši	Izslēgti		2. sabats	7. sabats
1	AIZKRAUKLE	13	15	49							49	13	16
2	AIZPUTE	12	11	38							38	10	8
3	ALŪKSNE	13	12	37					1		36	13	12
4	AUCE	22	18	44							44	20	14
5	BAUSKA	42	43	89							89	35	43
6	CĒSIS	91	90	130	10				1		139	91	88
7	CĒSU "SADRAUDZĪBA"	24	20	47							47	16	14
8	DAUGAVPILS	34	37	73							73	36	36
9	DOBELE	40	30	58							58	24	29
10	EZERE	14	12	17	1						18	13	12
11	ĒRĢĻI	21	19	33							33	16	15
12	GULBENE	8	9	17							17	8	8
13	JĒKABPILS	21	19	39							39	20	20
14	JELGAVA	41	46	93			1				94	31	35
15	KANDAVA	22	20	38							38	20	20
16	KĀRSAVA	7	11	20							20	7	9
17	KRĀSLAVA	9	11	21							21	8	11
18	KULDĪGA	13	19	28							28	13	19
19	LIEPĀJA	58	54	145							145	26	24
20	LIMBAŽI	18	20	43							43	20	20
21	LIVĀNI	9	10	19							19	9	10
22	LUDZA	7	8	19							19	7	8
23	MADONA	21	20	72							72	18	16
24	MAZSALACA	10	13	23							23	10	13
25	OGRE	57	57	75							75	50	54
26	OLAINE	16	20	52							52	16	20
27	PRIEKULE	4	6	12							12	4	6
28	RĒZEKNE	30	34	53					4		53	30	31
29	RĪGA 1.	250	249	612	10				4		618	100	130
30	RĪGA 2.	34	41	81							81	34	40
31	RĪGA 3.	20	20	41							41	20	20
32	RĪGA 4.	110	104	126	2	1		4		4	121	95	92
33	RĪGA 5.	106	91	255							255	91	86
34	RĪGA 6.	39	38	74							74	34	35
35	RĪGA 7.	29	38	57					1	3	53	29	38
36	RĪGA 8.	10	12	19							19	8	10
37	RĪGA 10.	12	15	31					1		30	12	13
38	RĪGA "KORINTA"			59							59	35	35
39	RŪJIENA	28	29	69							69	30	28
40	SALACA	18	20	39							39	16	18
41	SALASPILS	4	5	11			8				19	3	4
42	SALDUS	38	46	84							84	38	43
43	SAVIENĪBAS DRAUDZE	30	34	197			1	1			197	30	34
44	SIGULDA	28	21	70	1				1		70	28	22
45	SLOKA	26	24	68							68	24	20
46	SMILTENE	52	32	65	1						66	36	32
47	STREŅČI	12	16	19							19	10	15
48	TALSI	109	90	178							178	90	85
49	TUKUMS	65	71	95							95	39	40
50	VĀLKA	25	31	60							60	25	31
51	VALMIERA	72	76	207							207	72	76
52	VĒNTSPILS	34	39	99					1		98		
53	ZILĀKALNA DRAUDZE	15	16	24			2				26	15	16
	KOPĀ:	1843	1842	4024	25	1	12	5	10	7	4040	1498	1574

LIELĀ CERĪBA

Tu vari vest cilvēkus tuvāk Kristum

Aicinām iesaistīties 2013. gada misijas projektā "Lielā cerība", kas sāksies **12. oktobrī**. Ikviens jau tagad ir aicināts izveidot sarakstu ar cilvēkiem, kurus vēlētos iepazīstināt ar Jēzu Kristu un lūgt par viņiem. Projekta ietvaros uzdāviniet saviem draugiem kādu no speciālajiem izdevumiem:

Žurnāls **CONNECT** jauniešiem saistošā un mūsdienīgā veidā stāsta par vienīgo un patieso cerību šajā pasaulē.

Grāmata **DZĪVOT AR PRIEKU** jaunā gaismā atspoguļo galvenās adventistu ticības mācības. Atsevišķas nodaļas ir sarakstījuši tādi zināmi teologi kā Bertils Viklanders, Daniels Duda, Reinders Bruinsma, Lorens Terners u.c. Grāmatu var izmantot kā informācijas avotu Bībeles stundu pasniegšanā.

Grāmata **LIELĀ CERĪBA** ir labi zināmās grāmatas "Lielā cīņa" saīsināts izdevums, ko sagatavojis Elenas Vaitas mantojuma fonds.

Žurnāls **GLĀBŠANĀS** stāsta par Kristus piedāvāto risinājumu mūsdienu pasaules problēmām.

